

LEIAR

Celine Våga

Celine Våga
Ansvarlig redaktør
tuntreet@samfunnetiaas.no

En siste (jule)trallalallala!

Melodi: Musevisa, Alf Prøysen

Når natta varer evig, og deadlines renner inn
Er det ikke lett å pleie verken kroppen eller sinn
Eksamen gjør oss stressa, og helsa skranter den
Og på lesesalen hoster alle om og om igjen ...

Heisann og hoppsann, og falleralleraa!
Skulle gjerne feriert på Mallorca, nå ja!
Heisann og hoppsann, og falleralleraa!
Heldigvis vil jula jo som regel ende bra.

Presanger blir fort dyrt, og sokken min den har tre hull
Uff, jula kommer til å koste en liten formue i gull
Storstipendet kommer, det gjør strømregningen òg
Jeg garanterer deg en haug innstilte juletog ...

Heisann og hoppsann, og falleralleraa!
Få et sammenbrudd på Sør, før vi hjemover kan dra!
Heisann og hoppsann, og falleralleraa!
Heldigvis vil jula jo som regel ende bra.

Julen er tross alt vakker, og ferien er nær
Lag en skjønn snøengel med noen du holder kjær
Og tenk nå på hvor heldig du egentlig faktisk er
Du som har et hjem, familie og gode varme klær

Heisann og hoppsann, og falleralleraa!
Tiden som redaktør for meg er over allerede?! Hva?!
Heisann og hoppsann, og falleralleraa!
Lykke til med vervene kjære Martin og Tuva!

TUNTREET

Utgåve	Daudlinje	Utgjeving
6	31.08	08.09
7	21.09	29.09
8	12.10	20.10
9	02.11	09.11
10	23.11	30.12

REDAKSJONEN

ANSVARLEG REDAKTØR
Celine Våga

JOURNALISTREDAKTØR
Martin Hansebråten

REDAKSJONSASSISTENT
Julie Anine Strømme

JOURNALISTAR

Marie Tjelta
TPO

Åsmund Godal Tunheim
Tobias Waage Bremnes
Henrik Bakken
Helene Sylvarnes
Ane Mathilde R. Christensen

FOTOANSVARLEG

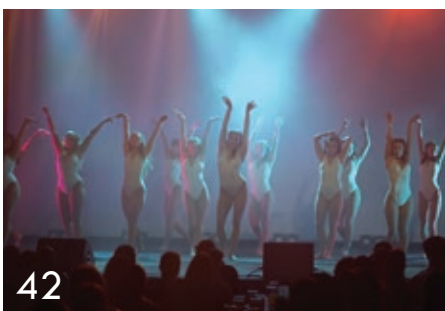
Tuva Hebnes
FOTOGRAFAR

Ingunn Reimers
Ben Børildsen
Thale Jensen Hevrøy
Håvard Røgeberg Magelssen

KORREKTURANSVARLEG

Bjerg Eli Øymo
KORREKTUR
Mari Marken
Marthe Sponberg
Johanna W. Hidle
Vilde Kjelsrud Pedersen

INNHALD

- 4 Rotskudd: Mellommenn
- 5 Miljøfyrtårn på Samfunnet
- 6 Klesforbruk
- 10 Rotskudd: Støre og havmineralfabrikken
- 11 Leserinnlegg: Varmedød og klimanihilisme
- 12 Leserinnlegg: Etter byggherrens tid
- 16 Rotskudd: Transfobi- hvor faen er biologene?
- 17 Rotskudd: Kunsten å grinerunke
- 20 Alumni: Nora Hjelme
- 22 Innovasjonssenteret
- 24 Samfunnets Generalforsamling
- 26 Napp-ut: Tuntreét redaksjonen <3
- 28 Kadaverløpet
- 30 To brune med Simon Bakkejord
- 34 Reisebrev fra Sandes
- 36 Leikfest
- 37 Julegaveønsker som student
- 39 Bærekraftige julegaver
- 40 Konsert med Studentstorbandet
- 42 Fårestilling med Dås
- 44 Studentting

Jeg hater mellommenn.

Tord Kristian F. Andersen
Skribent

Anna Bjørke
Illustratør

Et rotskudd er en meningsbærende tekst skrevet av et redaksjonsmedlem i Tuntréet og gir uttrykk for skribentens personlige meninger.

Du vet typen, de som står mellom deg og de som faktisk kan hjelpe deg. Jeg har stor forståelse for behovet for sekretærer, managere, og generelt folk som kan svare på andres vegne når kalenderen er alt for full allerede. Problemet kommer når de begynner å svare på sine egne vegne framfor de de representerer. La meg gi deg et eksempel:

I 2011 ønsket den folkekjære parodiartisten Alfred 'Weird Al' Yankovic å lage en parodi av Stefani 'Lady Gaga' Germanotta sin sang "Born This Way". Som en formalitet ba han om tillatelse om dette gjennom manageren til Lady Gaga, men fikk nei. Han ga den derfor ut som en gratis bonussang på nett i stedet. Det var på dette tidspunktet Lady Gaga oppdaget parodien; hun ble aldri fortalt om det av manageren. Gaga ga Weird Al klarsignal etter dette, og sangen ble inkludert i det planlagte albumet likevel.

Hva har manageren egentlig bidratt til her? De har ikke bidratt til noe positivt i verden, de har bare forsøkt å stoppe noe.

Liker mellommenn bare å være vanskelige? Gir det dem en følelse av eufori?

Noen ganger er det selvfølgelig slik at en person med makt eller popularitet gjemmer seg bak mellommenns avgjørelser så de slipper å gå ned i søla selv. Det er heller ikke noe jeg setter pris på, men det er ikke nødvendigvis det jeg snakker om her.

Jeg har vært journalist i Tuntréet i en stund nå. Jeg har vært gjennom en rekke hendelser der en propp løsner i øyeblikket man kommer i direktekontakt med de man egentlig vil snakke med. Ofte kommer de særreste forespørlene, de urimelig strenge kravene og den største mangelen på bakkontakt fra mellommennene deres. Bare fordi man ønsker et intervju, eller Gud forby en kjapp kommentar om noe folk har som jobb.

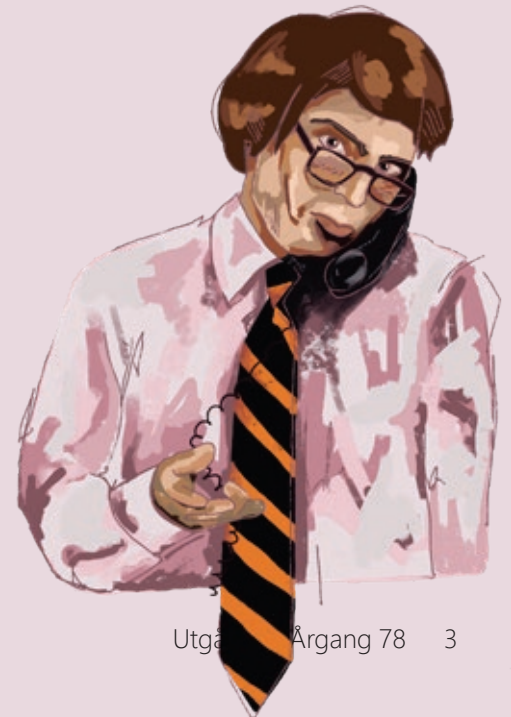
Mellommenn har makt, rettene sagt, makten til å si nei. Makten til å stoppe prosesser slik at personene man faktisk skulle hatt tak i aldri får vite noe. Som en flaskehals til verdiskapning.

Er det virkelig så vanskelig å få tak i noen som er på samme bølgelengde, og som vet hva sjefen ville sagt ja til og ikke? Hvorfor skjuler de disse samtalene for personene de er mellommenn for? Er det en form for beskyttelse i deres øyne? Eller er det snevet av makt som går til hodet på dem? Er det en sabotasje overfor de som faktisk vil gjøre noe positivt i verden?

Ikke vet jeg.

Alt jeg vet er at mellommenn står mellom meg og de som kan gjøre en forskjell, og de er ikke villige til å la oss bli hørt.

Er du en mellommann? Lær deg å gjøre jobben din, i stedet for å være en mellommann til ingenting.

SAMFUNNET I ÅS BLIR MILJØFYRTÅRN?

Celine Våga
Journalist

Håvard Røgeberg Magelssen
Fotograf

Med NMBU i bakgården og en miljø- og bærekraftsorientert studentmasse, har Samfunnet i Ås innsett at det er på høy tid å implementere bærekraft inn i ryggmargen av driften. Nå er Samfunnet i Ås midt i en prosess for å bli sertifisert som Miljøfyrtårn.

Samfunnet i Ås som Miljøfyrtårn?

For omtrent ett år siden ble prosessen for miljøfyrtårnsertifisering startet. Fra klimaregnskapkomiteen ble det opprettet en stilling som skulle arbeide for å sertifisere Samfunnet i Ås som Miljøfyrtårn. Et Miljøfyrtårn er en virksomhet som møter krav satt til bærekraftig drift, forankring av miljø- og naturhensyn og som kan dokumentere implementeringen av kravene. Miljøfyrtårn-sertifisering er en måte å integrere retningslinjer, prosedyrer og prosesser for opplæring av personell, oppfølging av tiltak, styringsverktøy og rapportering av miljøprestasjoner og -innsats; inn i transparent dokumentasjon. I korte trekk betyr en slik sertifisering at Samfunnet i Ås skal implementere bærekraftige valg og handlinger i sin drift.

Bærekraftsbarn av Bærekraftsuniversitetet

KS Miljøfyrtårn Ingrid Hasaas forteller at en av hovedgrunnene til at Samfunnet i Ås startet hele prosessen med miljøfyrtårnsertifisering, var på grunn av studentene. Bærekraft ligger godt forankret i NMBU-studentene, og de bærer med seg disse verdiene inn i driften på huset.

Er Samfunnet blitt et Miljøfyrtårn?

Den største gevinsten, foruten å lykkes med å drive en hel frivillig organisasjon på bærekraftig vis, er å kunne smykke seg med "Miljøfyrtårn"-emblemet. Den observante leser og festedeltaker har kanskje ikke fått med seg en slik logo på huset. Antakelsen stemmer godt, for Samfunnet har ikke klart å sertifisere seg helt enda.

Etter å ha kommet godt i gang med sertifiseringen, ble det i sommer gjort en revidering av de 37 kravene for sertifiseringen. Dette medførte at hele prosessen måtte starte litt på nytt. Hasaas forteller at prosessen tar tid fordi alt av forslag, diskusjoner rundt implementering av tiltak og forankring av mål i

organisasjonen skal gjennom mange ledd. Hun henter likevel til at de har satt seg et mål om å få sertifisert Samfunnet i Ås til jul.

Bærekraft på 'huset'

Hasaas forklarer at selv om vi ikke er sertifiserte helt enda, er vi veldig godt i gang og at Samfunnet i Ås har mange bærekraftige rutiner og tiltak allerede. Den viktigste måten Samfunnet i Ås kan nå sertifiseringen, er å arbeide videre med forankringen av bærekraft i organisasjonen og ta bærekraftige innkjøpsvalg. Hun nevner at planlegging før innkjøp er sentralt og at vi kan bli flinkere på blant annet å se hva som finnes på huset av støsj før det handles inn til temafester.

"Vi er veldig gode på bærekraft allerede", forteller Hasaas. Nå mangler det bare et par siste biter før Samfunnet i Ås offisielt kan vise alle at vi her på huset har bærekraft i praksis.

KLESFORBRUK

Klesvalg og bærekraft

Ane Mathilde Runge Christensen
Journalist

Andreas Kinnari
Illustratør

Kan det noen gang bli nok klær i skapet? Så absolutt! Skapet kan bli overfylt, men likevel fortsetter vi å handle nytt etter at vi har ryddet ut og blitt kvitt klærne vi kjøpte for et år siden. Eller gjør vi det? Har vi fått et bruk-og-kast-forhold til klærne våre, eller kan det være at vi faktisk kan bli glade i noen av disse tøyestykkene vi tar av og på oss hver dag? Hvordan er egentlig klesvanene til Tora og Thorvald på Agrarmetropolen? Er studentene her like grønne som NMBUs renommé? Hignet etter 'fast fashion' har blitt en vane, men vi kan aktivt forholde oss til valgene vi tar. Les videre for å se hvordan temperaturmålingen på studentenes klesforbruk slo ut.

Det er ikke mange dagene siden den fjerde fredagen i november, også kjent som Black Friday. Denne tradisjonen kommer selvsagt fra det forjettede land USA, og er egentlig en del av høytiden Thanksgiving. Selvsagt har markedsliberalismen også klart å gjøre om denne høytiden til stor fordel for handelsstanden, og for oss forbrukere som kjenner på julegavestresset eller lysten på å gjøre et kjøp. Denne dagen har tydeligvis blitt så populær at den siden har vokst til både Black Weekend, Black Week og Black Month. Men er det alltid slik at gode tilbud tilsier at vi må kjøpe? Professor i utviklingsstudier ved NMBU, Morten Jerven, uttalte seg i 2021 om dette fenomenet. Han mener at: "det verken er rasjonelt eller moralsk å handle på slike dager. Det hadde vært bedre for forbrukere om butikkene hadde solgt varene til samme pris hele året. Da kunne vi handlet varene når vi faktisk trengte de og når det passet oss."

Motvekten til denne samfunnstrenden finner vi i fenomenet Green Friday, Green Weekend, Green Week og Green Month. Her rettes det et kritisk blikk på oppmuntringen til forbruk, i en verden hvor det ellers er snakk om overforbruk som et stort bidrag til klimaendringer og miljøutfordringer vi står ovenfor i dag. FNs bærekraftsmål dekker dette gjennom blant annet klærnes produksjon med hensyn til bruk av kjemikalier, klimautslipp ved energikonsum og transport, samt arbeidsforhold, lønnskrav og barnarbeid. Ofte er produksjonen av klær sentrert i andre land enn der kjøpekraften og motereklameringsen er størst. Dermed kan en også si at det er en skjevfordeling i produksjon og konsum av klær.

Det er også mange områder av klesproduksjon som er problematisk, blant annet overproduksjon, tekstilene og materialene som brukes, samt innholdet av plast som kilde til mikroplast. Grønnvasking av klær og kleskjeder byr også på problemer

om man prøver å ta bevisste valg. Det må vel være lov å like klær, og å like å skaffe seg nye klesplagg og være interessert i mote? Eller burde denne interessen gå av moten? Vi som klesforbrukere har mange muligheter, og vi kan opptre mer hensynsfullt med tenke på vårt forbruk, samtidig som vi kan bytte ut det vi har i klesskapet. Det var tross alt over 35 % som oppga at de kjøper klær fordi de "har lyst på nye klær".

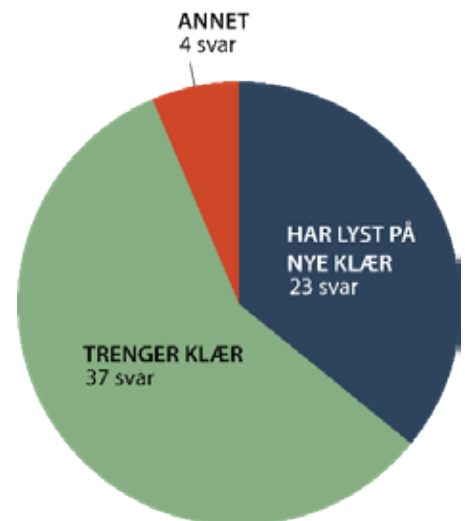
Grønn fredag er selve motbøeren til denne forbrukstrenden, og arrangeres veldig mange steder også her til lands. Takket være blant annet Spire Ås og NMBU Friluftsliv ble dette også arrangert på Ås 24. november. Både klesbyttemarked på Samfunnet, og reparasjon og oppsirkulering av klær på Studentlivssenteret ble arrangert. Begrepet oppsirkulering er et fenomen som har fått økt fokus de siste årene, som en av flere måter å gjenbruke klær og stoff. Jenny Skavlan er en av mange som har stått for den økende trenden i å gjenvinne stoffenes og de gamle klærnes bruksverdi.

Disse arrangementene retter søkelyset på klesvanene våre som en kilde til overforbruk. Folk oppfordres til å bruke klærne sine lenger, og heller reparere dem om de blir ødelagt. Spire oppfordrer til å "... gi det videre til en medstudent om klærne ikke passer helt lenger eller fordi man bare ikke liker dem lenger". Videre ønsker de å få folk til å tenke gjennom vanene sine, og å reflektere over de miljømessige og sosiale konsekvensene overforbruk har, også for sin egen økonomi. "[Det er] dumt å kjøpe noe for å bare bruke det et par ganger før det havner innerst i skapet (eller på ei søppelfylling på andre sida av kloden)." Ifølge Tuntréets spørreundersøkelse om klesforbruk velger over halvparten å reparere klærne sine selv eller å få hjelp til å reparere dem, dersom de blir ødelagt.

Naturviterne bidro også til årets Green Friday arrangement, i år med plantebyttemarked. De arrangerer også ofte selvstendige klesbyttemarkeder,

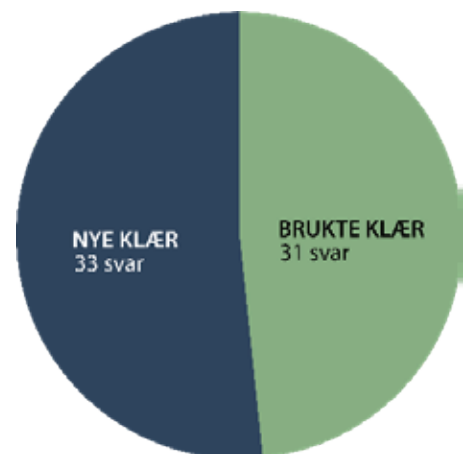
HVORFOR KJØPER DU KLÆR?

64 svar

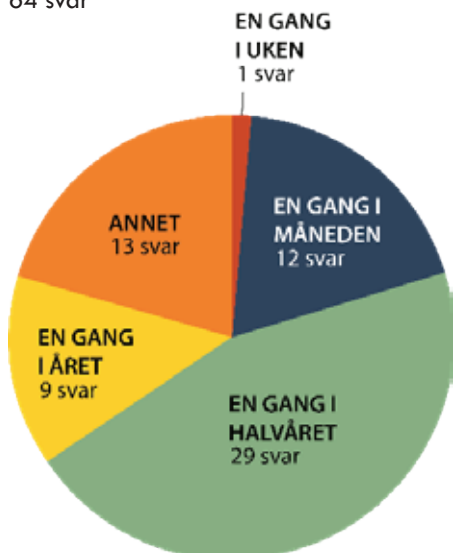
HVILKE TYPER KLÆR KJØPER DU MEST?

64 svar

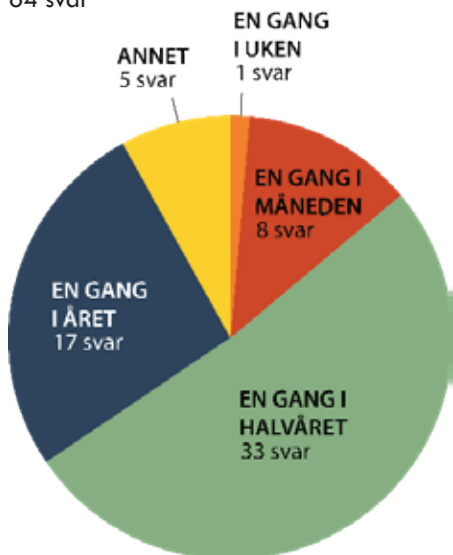
HVOR OFTE KJØPER DU BRUKTE KLÆR?

64 svar

HVOR OFTE KJØPER DU NYE KLÆR?

64 svar

og planlegger neste klesbyttemarked til høsten 2024: “Vi vil være med på å redusere klesforbruket og fokusere ... på sirkulær klesindustri der man kan fornye seg uten å måtte kjøpe noe helt nytt. Klærne blir jo uansett nye for deg.” Videre ser Naturviterne et ansvar i å skape oppmerksomhet rundt temaet. Naturviterne når ut til flere mennesker enn enkeltpersoner, og ønsker å benytte sin plattformen til å gjøre det lettere for andre å ta mer miljøvennlige valg. De forklarer videre at “mange studenter har også dårlig råd, og derfor er et sånt type arrangement veldig ålreit”. Det var tross alt over 70 % av studentene i klesforbruksundersøkelsen som svarte at pris er noe av det de er mest opptatte av når de handler klær.

Studentene på Ås er under lupen, og som klesforbrukere ser vi ikke ut til å sverte bærekraftsidealene helt (om det finnes noen enighet om hva bærekraft egentlig er, eller hva det har blitt ...?). I tillegg til å være opptatt av prisklassen på klærne de handler, oppgir over 70 % at også stoffets materiale, kleskvaliteten og funksjonaliteten er viktig for dem. Likevel er den etiske produksjonen og klærnes bærekraft mindre viktig enn stil og mote når det kommer til klesvalg, uten øvrig sammenheng med merker og logo på klesproduktet. Vi bryr oss kanskje mer om hvordan vi ser ut enn å være et vandrende reklameskilt?

Sammenligner vi med resten av landet har den gjennomsnittlige nordmann 350 klesplagg. Likevel er ikke antallet et problem i seg selv; det er forbruket! Om vi dissekerer begrepet handler det ikke om hvor mange klær du da har, men forholdet mellom hvor mange klær du kjøper, bruker og kaster. Med andre ord å se klærne i et livssyklusperspektiv. Studentene på Ås kjøper tydeligvis ikke klær så ofte, skal vi tro spørreundersøkelsen. Ca. 50 % kjøper nye klær én gang i halvåret. Ingen kan vel nekte folk i å kjøpe nye underbukser. Flere av studentene kjøper derimot brukte klær litt oftere, enn nye.

Under 10 % svarte at de kastet klærne dersom de blir ødelagt, og over 12 % som sa at de heller kjøper nytt som erstatning.

Tilsynelatende har majoriteten av de spurte studentene samtidig et pragmatisk forhold til hvorfor de kjøper seg klær: Fordi de trenger det! Her er det likevel mulig å stille spørsmål ved hvor subjektiv trangen er. Det er mye som påvirker oss i valgene våre, også i et “grønt skifte i klesforbruket”. Bevisstgjøring som tiltak er en start, hvor nettopp slike arrangementer som Green Friday kan påvirke!

‘Greenfluensere’ som motsvar til det mange forbinder med influenser, kan også benytte synligheten sin til å skape engasjement. Kunnskap kommer som en konsekvens av å bli bevisst, og som igjen kan gi et ønske om å påvirke den retningen vi ikke klarer å gi slipp på i dag. ‘Fashion Revolution’ er en av de mest synlige aktivistiske motebevegelsene som jobber for en bedre klesbransje både etisk og miljømessig. Dette er et allment engasjerende tema, og også Framtiden i våre hender og Naturvernforbundet er blant de organisasjonene som engasjerer seg i temaet.

UKA i Ås har fokus på bærekraft, i form av sin Miljøfyrtårn-sertifisering. Tidligere UKER har også klesbyttemarked blitt arrangert, og det er muligheter for en gjentakelse til UKA i Ås 2024: “Motivasjonen til å gjennomføre arrangementer med søkelys på bærekraft, som for eksempel klesbyttedager, bygger på hvilke arrangementer vi tror treffer studenter og som er relevante for studentene å delta på.” Det er enda ikke fastsatt om det blir et slikt arrangement, da de fremdeles er i planleggingsfasen. De ønsker å påpeke at “det er et særs høyt fokus på bærekraft gjennom hele organisasjonen. Dette fokuset er knyttet til gjennomføringen av festivalen som helhet og ikke til arrangementene hver for seg.”

Samfunnet som sådan står for mange temafester gjennom semesteret. Det er sjeldent at en måned passerer uten at muligheten for å kle seg ut byr seg. Vi er svært opptatt av å skaffe de rette drikkevarene til vorset, og å se noenlunde ut i forhold til temaet. Men hvor mye tenker vi over valgene vi tar når vi kler oss

ut? Må man alltid kjøpe seg nytt kostyme? Det finnes mange andre alternativer enn bytting av klær for å få tak i et nytt tøyestykke å ha på seg, klesutleie og bruktbuikker, for å nevne noen.

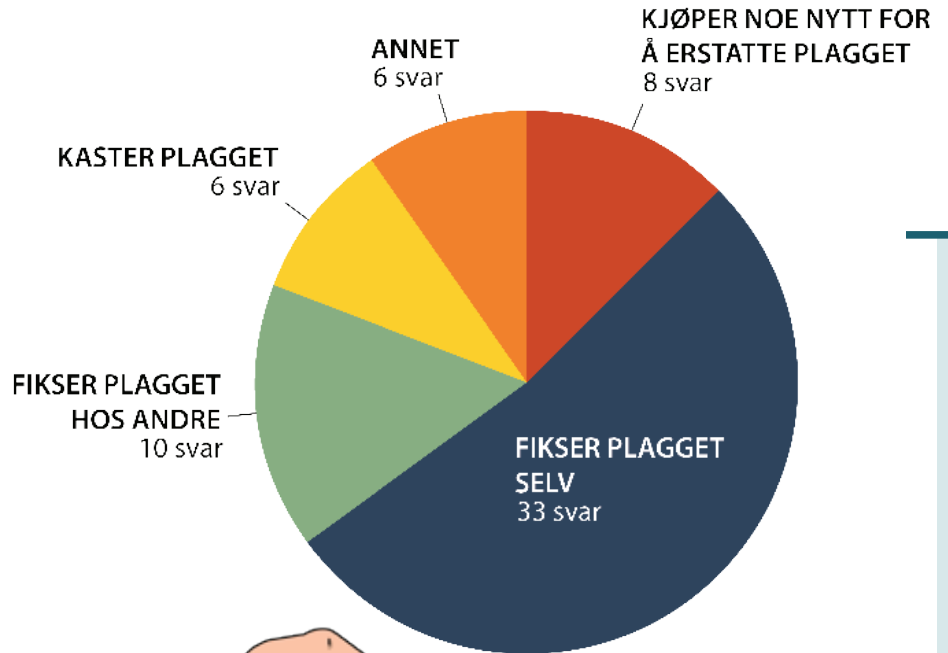
Her kan man faktisk også finne klær som går utover bruken 'kostyme og utkleding'. Ja du kan til og med gjøre det til en skattejakt! Alt fra Fretex og UFF, til Ås egne Gjenbruken kan ha et klesplagg du egentlig ønsker deg. I løpet av 2023 har det blitt observert en økning i kjøpet av brukte klær, også når det gjelder netthandling av brukte klær på blant annet Finn.no og Tise. Hele 48,4 % oppgir i studentundersøkelsen at de kjøper mest brukte klær, relativt jevnt fordelt med kjøp av nye klær.

Som om november måned er prakteksempellet på forbruket vårt, er det kun den spede begynnelsen på den tiden vi trer inn i nå: julestria! Kanskje vi kan bruke tiden før jul til å tenke over om vi faktisk trenger den genseren vi ønsker oss til jul? Eller om vi skal kjøpe den 'morsomme' t-skjorta til pappa? Svaret er kanskje ikke ja eller nei. Det kan heller ha et oppfølgingsspørsmål: kan jeg få tak i det samme brukt? Hvis jeg ønsker meg, eller kjøper nytt i gave, tenker jeg over kvaliteten på plagget, hvordan eller hva det er laget av?

Uten å rette noen pekefinger, kan en god huskeregel være at kvalitet går fremfor kvantitet når det kommer til klær (undertøy unntaksvis, alle gode ting er ikke å bruke den samme underbuksa tre ganger). Går du lei av de genserne du ikke bruker lenger bakerst i klesskapet, kan du ta turen innom neste klesbyttemarked som arrangeres i Ås. Da kan du finne deg noe du vil ha, og bli kvitt det du ikke bruker lenger. Bra for miljøet, lommeboka og for å føle seg vel i de klærne du har på deg!

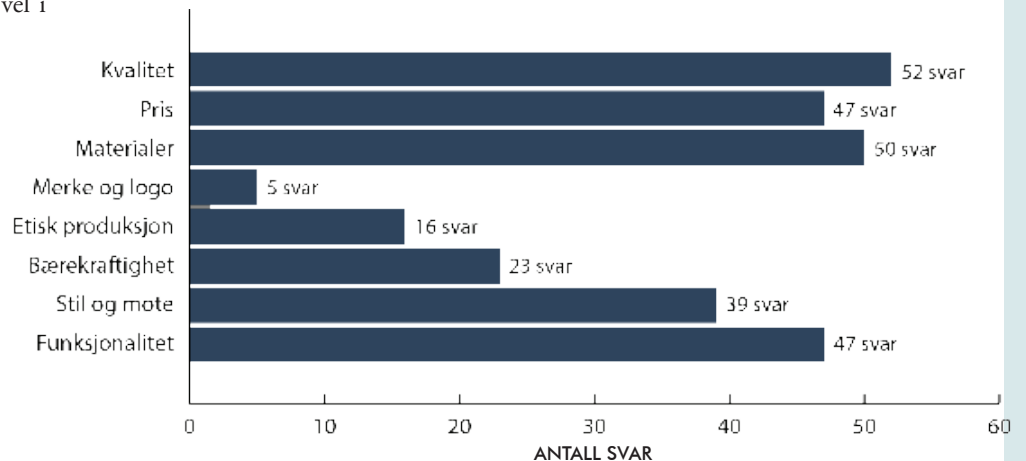
DERSOM KLÆRNE DINE BLIR ØDELAGT ELLER SLITT...

63 svar

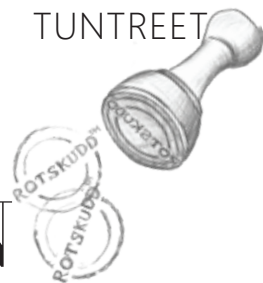

HVILKE KVALITETER VED KLÆR SER DU ETTER NÅR DU HANDLER KLÆR?

64 svar

STØRE OG HAVMINERALFABRIKKEN

Skrevet av Tobias Waage Bremnes, kommunestyre- og fylkestingsrepresentant for Venstre, og studerer økologi og naturforvaltning ved NMBU.

Jeg er utrolig glad i naturen. Faktisk er jeg så glad i den at jeg valgte å studere det. Naturen for meg er de sene fisketurene med pappa på kaia, og alle myggstikkene som dukket opp på helt uforklarlige steder. Det er hengekøyturer med venner, lukten av bål og solen som farger himmelen oransje ved soloppgang. Tankene vandrer fort til hytteturer på Hardangervidda og varme, småklamme ullklær som klør overalt.

Allikevel er ikke alle tankene gode og nostalgiske. Det er vanskelig å tenke på naturen uten å minnes på at vi har en regjering som stadig nedprioriter og raserer naturen vår. Fra tillatelser til gruvedrift på havbunnen til nedbygging av naturreservater til fordel for motorveier, tror jeg at vi trygt kan si; det er få gladyheter fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet til oss miljøentusiaster.

Tiåret vi befinner oss i er verdens tiår for restaurering av økosystemer, og det er blitt satt ambisiøse mål om å verne 30 % av verdens arealer. Dette er viktig og riktig. Tross alt er forskningen tydelig: vi befinner oss i en akutt og alvorlig naturkrise. Vi har forvaltet arealene og ressursene våre dårlig, og dette har ført til en massiv tilbakegang i verdens artsbestander. Dette kan vi ikke ta lett på.

Noe av det jeg har lært på universitetet er at god naturforvaltning ikke består utelukkende av vern eller vekst, men en hårfin balansegang av begge deler. Det er viktig at naturressursene våre brukes på en bærekraftig måte. Fordi konsekvensene av at vi forvalter dårlig er at vi mister vår grunnleggende økonomiske sikkerhet. God naturforvaltning er en forutsetning for økonomisk aktivitet, og her mener jeg at regjeringen bommer.

Der regjeringen skuffer meg mest er hvordan de utsetter havområdene våre for stadige overgrep. I juni i år kunne Olje- og energiminister, Terje Aasland (Ap) bekrefte at regjeringen åpner for å utvinne mineraler på havbunnen. Dette er tross massiv motstand og advarsler fra miljøbevegelsen, internasjonale selskap og fra forskere. Vi vet lite om hva konsekvensene av gruvedrift på havbunnen vil være, men det vi vet sikkert er at økosystemene på havbunnen er utrolig sårbare.

I tillegg til de naturrelaterte konsekvensene gruvedrift medfører, så kan det også ha flere juridiske konsekvenser. Nylig uttalte WWF at en åpning kan medføre brudd på blant annet Havrettskonvensjonen, Havbunnsmineralloven, Naturavtalen og Svalbardtraktaten, for å nevne noen. Det faller heller ikke i god jord at dette skjer samtidig som statsminister Jonas Gahr Støre leder det Internasjonale havpanelet. Ikke bare er dette kritikkverdige, men jeg synes også at det er utrolig flaut.

For meg er det viktig at vi fører en bærekraftig og kunnskapsbasert politikk. Derfor kan vi ikke tillate å åpne for gruvedrift på havbunnen slik regjeringen nå gjør. Også lokalt og regionalt er det viktig at vi tar vare på naturen og havområdene våre. Derfor er jeg stolt over at Venstre og fylkesrådet i Akershus i sitt budsjettforslag prioriterer arbeidet med Oslofjorden. Blant annet ved at det skal opprettes et Oslofjordfond for å øke innsatsen for en ren og levende Oslofjord.

Havområdene våre tåler ikke flere overgrep fra regjeringen. Vi er nødt til å lytte til kunnskapen, og følge opp de internasjonale avtalene som Norge har forpliktet seg til. Derfor må vi si klart og tydelig: Nei til gruvedrift på havbunnen!

AI-generert bilde

Tobias Waage Bremnes
Skribent

Universets varmedød og klimanihilisme

En av teoriene om universets endelikt sier at all materie og energi til slutt kommer til å bli spredd så tynt ut at det ikke er mulig at noe som helst kan skje. Dette kalles universets varmedød, og kommer av at universet utvider seg og sakte går mot en tilstand med maksimal entropi. Det er en bedrøvelig tanke at vi går en så trist og kald fremtid i møte, og at universet tilsynelatende er helt likegyldig alt som noen gang har funnet sted og eksistert.

En hendelse av denne størrelsesordenen er det ikke noe vi kan gjøre noe med, og man lar seg fort gripe av nihilismen som sier (grovt parafraisert) at ingenting betyr noe og at menneskelig eksistens i det store og det hele er grunnløs og uten betydning. Det er tross alt ingenting vi kan gjøre som kan ha en innvirkning på universets varmedød. Angsten kan heldigvis døyves ved å tanke på at dette mulige scenarioet er minst 10100 år inn i fremtiden.

Ting som er svært langt inn i fremtiden, og som man ikke kan gjøre noe med, er like greit å ikke tenke så mye på. Problemet, i alle fall for min del, er at denne holdningen kan dukke opp i møte med helt konkrete problemer en kan gjøre noe med. Jeg kommer alltid til et tidspunkt i eksamenslesingen der jeg proklamerer «jaja, da blir det som det blir.», og det øyeblikket har kommet tidligere og tidligere de siste årene. Det sier seg selv at det ikke er smart å tenke om eksamen som en uunngåelig kosmisk hendelse som ikke kan endres, og her må jeg skjerpe meg.

Det er mange ting vi kan gjøre noe med her i verden. Resultatet på eksamen er tross alt et produkt av egen innsats (kontakt klagenemda om du mistenker noe annet) og blir du syk kan du gå til legen å få hjelp. Klimakrisa er også en helt konkret problemstilling, som vi har fått en gitt tidsramme til å rydde opp i. Det mangler heller ikke av gode råd til handling for oss som enkeltmennesker, og FN er ikke akkurat undertydelig på hvordan stater skal prioritere og satse. Vi vet i stor grad hva som skjer med planeten, og vi forstår hva som må til.

Likevel aktiveres likegyldigheten, og man føler at det ikke er noe man kan gjøre for å forhindre et resultat som allerede er bestemt. Jeg vet at det ikke er bra å fly, men gjør det likevel. Jeg vet hvor mye natur som ødelegges, men klarer likevel ikke å hente frem sinnet som gjør at man lenker seg fast i trær og anleggsmaskiner. Det er fascinerende å stå i en så ekstrem situasjon som verden befinner seg i, uten å kjenne på de ekstreme følelsene det kanskje burde aktivere. All kudos til alle som klarer å ta til seg situasjonen, og gjør det de kan for å redde planeten!

Denne oppfordringen går til alle som er litt mer som meg, som gjerne skulle hatt litt mer initiativ og et mer optimistisk syn på klimakampen. Ikke gi opp, finn frem din indre stabeis og gjør det du vet er godt for verden. Klimakrisen er unngåelig, og våre handlinger har en effekt på resultatet. Du kommer aldri til å bli den perfekte, bærekraftige samfunnsborger, men det du gjør betyr noe og du har lov til å være stolt av din innsats og det du ofrer.

Sammen kan vi redde verden, men da må vi aldri gi opp.

Innsendt av AU v/ Wilhelm Anthun

ETTER BYGGHERRENS ÅR

«Rundt 80-90% av den eksisterende bygningsmassen vil fortsatt stå i 2050».

Jeg reiste meg stille opp. Gikk bort til kjøkkenbenken og kjørte kaffekolben hodestups ned i koppen min. «Hva faen leste jeg nå,» gryntet jeg omsider til meg selv og gikk bort til laptopen for å bekrefte. Det er jo faktisk det som står der. For at vi skal møte kravene til Paris-avtalen må vi nesten slutte å bygge nye bygninger. Det er det denne SINTEF-rapporten (2020) sier, jo: «Med tanke på at det meste av verdens bygningsmasse i 2050 allerede eksisterer i dag, vil rehabilitering og adaptiv gjenbruk av eksisterende bygninger være et avgjørende bidrag til en bærekraftig framtid». Det kan faktisk ta 10 til 80 år «før et nybygg utlikner klimagassutslippet som kom i byggeprosessen». Ifølge World GBC er den totale bygningsmassen ansvarlig for 39% av globale klimagassutslipp. Vi bør, for guds skyld, ikke bygge flere bygninger nå.

Men stopp en hal. Nå ja: jeg er jo utdannet som byplanlegger, og vår utdanning handler primært om å holde eiendomsutviklere i tøylene slik at vi ivaretar gode leverom. Hvis ingen bygger noe så kan vel byplanleggere og arkitekter bare pakke snippesken og finne arbeid et annet sted. Men bransjen og regjeringen mener noe annet. Byggebransjen kommer bare til å øke, og øke, og øke, og da trengs planleggere og arkitekter.

Throwback til 2021: «Vi trenger flere, gode samfunnsplanleggere og arealplanleggere i hele Norge» skrev Regjeringen. Hele landet er i redsel for at plan- og bygningsloven skal stå ubeskyttet mens gærninger hagler kommunen med dispensasjonssøknader og 60-talls reguleringsplaner hvor garasjene er større enn husene. Saken er klar: vi må utdanne minst 400 nye arealplanleggere i året. Da jeg begynte å studere by- og regionplanlegging på Norges miljø- og biovitenskapelige universitet i 2018, satt vi som tente lys i forelesningssalen da professorene sto i kø for å fortelle oss at «det er nokså vanlig å få jobb før dere har skrevet ferdig masteren». Det var i alle fall det NTNU-professor i planlegging Dag Kittang sa til NRK i 2010.

Vi følte oss uansett heldige som hadde kommet til festen! Tenk hva fremtiden vil gi av arbeidsmuligheter! Landet skal bygges! og vi var ridderne som, med svadatungen som vårt våpen, skulle rope «en garde!» til byggherrer som trodde de kunne lure seg unna med dårlig planlagt universell utforming, eller lite permeable overflater som de rekordbrytende regnskurene kunne trenge gjennom. «Det er ikke nok bier!» gledet vi oss til å rope tvers over kommunale møtebordet, og dælje nedpå med neven så gjendekjekspakken velter, mens entreprenørene somler seg imellom for å finne et passende motsvar til denne bredsidan av bærekraftig utvikling par excellence. Lite visste vi hva slags verden som ble til bare halvveis gjennom studieløpet. Det begynte som små bobler under overflaten.

«The world has changed. I see it in the water. I feel it in the earth. I smell it in the air,» sier Galadriel, en 8000 år gammel alv med en magisk ring på fingeren som bare har lyst til å stikke av fra alt, da det ikke er «hennes tid lenger». Det sies at kriser aldri trer frem som en singularært-oppfattet hendelse. Det er alltid de små bestanddelene som registreres individuelt og sammen danner et bilde av legendarisk skitskue. La meg forklare:

Først skjedde COVID-19. I en undersøkelse fra 2020 gikk 64% av byggebransjen ned i omsetning det inneværende året. Dette endte naturligvis opp med å være en midlertidig liten sak. Men så skjedde jo det ene og det andre. I 2022 kom prisøkningene. Rentehevingene. Et innlegg i Dagens Næringsliv poengterte at salget av nye boliger kunne bli lavere enn bunnen i finanskrisen.

Den 17. januar 2023 murret det i arkitektmiljøet. Flere og flere ble permittert. I juni 2023 kom en sjokkmelding fra arkitektkontoret 4B, der halvparten av stolene i kontoret nå står tomme; pultene ryddet. Og det var ikke permitteringer. Nyhetene som sendte et gyfs ned ryggene på oss masterstudenter. Arbeidslivet var akkurat rundt hjørnet! I september, kom Sweco Architects til å kutte 30 årsverk, tilsvarende 15% av medarbeiderstokken. Men det er også en annen ting som skal gjøre saken enda verre.

Per år utdannes det omkring noen hundre hundre arkitekter, og nokså mange arealplanleggere. Det må ha vært mange nyutdannede arkitekter og planleggere som var jobbsøkende i mellomrommet 2020-2023. «En ting er permitteringer og oppsigelser, en annen er at det hoper seg opp i køen med nyutdannede som står utenfor arbeidslivet,» skriver Ida Messel i Arkitektur.no. Men arbeidsmarkedssituasjonen kom bare til å bli verre.

16. november 2023 var prognosene fra Veidekke klare. Produksjonen i det norske byggemarkedet vil falle med 30 milliarder kroner de neste to årene. Boligprodusentenes Forening viser at salget av boliger har gått ned 32 prosent siden oktober i fjor. Antallet med nye boligprosjekter var 62 prosent lavere enn fjoråret. Ifølge NAV har «antallet arbeidsledige i bygg og anlegg økt med 37 prosent siden oktober i fjor». Hele byggenæringen vil muligens søke regjeringen om krisepakke. Og til dette skitskuet utdannes det altså tre hundre arkitekter og fire hundre byplanleggere i året. På nyåret bekreftet statsråd Ola Borten Moe at, ja, det er behov for kompetanse.

Kompetanse for å oppfylle hvilket behov, nøyaktig?

Jeg tolker situasjonen slik at byggebransjen nå endelig nærmer seg et ganske bærekraftig nivå, og en svekket byggenæring er veldig gode nyheter for oss. Den komplette kataklysmen som har evnen til å utslette menneskets levevilkår slik vi kjenner den er reell. Vi kan ikke lenger bygge OBOS-bomaskiner i armert betong. Vi må anse byggene våre som ikke-fornybare ressurser. Vi trenger mer kompetanse innen rehabilitering av gamle bygg, selv de støggeste rønnene og lagerhusene. Vi trenger kompetanse til å kunne konsolidere og optimalisere effektiviteten ved de ressursene vi har, for verken vi eller planeten har råd til mer. Å hevde noe annet er fri fantasi og løgn. Valery Legasov har ironisk nok aldri sagt dette, men hans sitat i HBOs 'Chernobyl' er til en viss grad anvendelig: Enhver løgn vi forteller pådrar oss gjeld til sannheten. Før eller senere må gjelden betales.

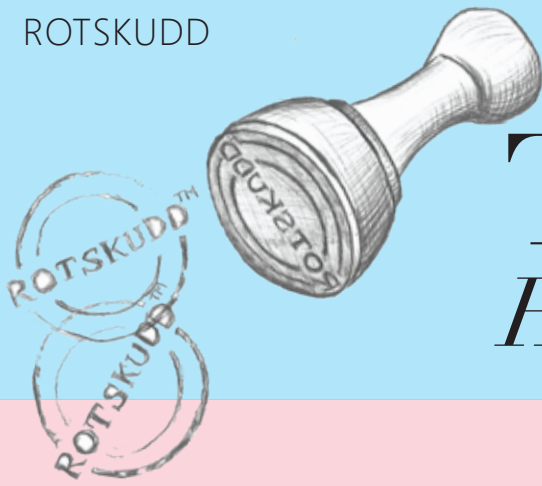
Innsendt av Benjamin A. Faulkner

LYST TIL Å VÆRE MED PÅ VÅR NESTE HYTTETUR?

TRANSFOBI

Hvor faen er biologene?

TPO
Skribent

Eva Weston Szemes
Oversetter

I løpet av det siste tiåret eller der omkring har diskusjonen om transfobi tatt verden med storm, særlig i den anglosaksisk-amerikanske delen. Eksempler er den globale fascismen om konservative og reaksjonære verdier, medisinske fremskritt innen kjønnsbekreftende operasjoner og medisiner, splittelsen mellom essensialistene og konstruktivistene innenfor feminismen, og de suksessive seirene over anti-LHBT+ bevegelsene på temaer som likekjønnet ekteskap. Alt dette har bidratt til å rette mye av angrepet på LHBT-miljøet mot transpersoner. Med dette som bakteppe har pseudovitenskapelige argumenter som hevder å kunne vise til "biologisk realitet" gjort et massivt comeback i den mediepolitiske debatten. Svaret fra biologene: stillhet. La oss ta en titt.

Men Thorvald, hva er transfobi?

La oss begynne med noen definisjoner for å sikre oss mot misforståelser. Vi definerer en transperson/en som er transkjønnet som en person hvis kjønn ved fødselen ikke stemmer med deres oppfattelse til enhver tid. Det motsatte er en cisperson/ciskjønnet. Transfobi er en form for diskriminering som trigges av at man blir oppfattet som transkjønnet (selv om dette ikke alltid er tilfelle). Som all diskriminering kan den være systemisk (avhengig av hvordan organisasjoner og strukturer opererer) eller mellommenneskelig (avhengig av enkeltpersoners meninger). Det er viktig å merke seg at denne definisjonen åpner for at også ciskjønnede kan være ofre for transfobi hvis de blir oppfattet som trans. For eksempel blir unge ciskjønnede jenter ofte ofre for transfobi på idrettsarrangementer hvis de er litt for muskuløse.

Kjønnsidentitet og biologisk kjønn

Det er helt sentralt å forstå at biologisk kjønn og kjønnsidentitet er to ulike begreper. Biologisk kjønn er et komplekst begrep fra biologien som kan passe til mange ulike, og ofte divergerende faktorer. Fra en studie til en annen kan definisjonen variere voldsomt, og det kan diskuteres på flere plan. Anatomisk kjønn, hormonelt kjønn, kromosomalt kjønn, genetisk kjønn, reproduktivt kjønn, mitokondrielt kjønn, gonadalt kjønn osv. Generelt kan vi si at biologisk kjønn er en mer eller mindre vilkårlig konstruksjon laget i biologien for å studere individer basert på et kriterium basert på reproduksjon i biologisk forstand, og individene blir delt i minst to frekvensmaksima.

På en annen side er kjønnsidentitet en sosial konstruksjon som skiller og former populasjonen i to distinkte kategorier og assosierer oppførsel, sosiale posisjoner, smak osv. med dem. Definisjonen på begrepet varierer etter hvilken gren i vitenskapen som bruker det (historie, sosiologi, antropologi, psykologi, økonomi, statsvitenskap, geografi ...). Noen kjønnsidentiteter kan være i konflikt med hverandre, og kjønnsidentitet kan endres i løpet av en persons liv.

Vitenskap og politikk

Historisk sett har konservative vært mistenksomme, om ikke fiendtlig innstilt til vitenskap, særlig samfunnsvitenskapen. Å stille spørsmål ved etablerte sannheter, mytene, diskusjonene og legendene den dominerende part bruker for å få andre til å akseptere deres dominans, har blitt og blir fortsatt sett på som noe farlig av høyresiden, som i sin essens er 'dominasjonsleiren'.

Et begrep som kjønnsidentitet er dømt til å vekke alle mulige reaksjonæres harme. I deres antifeministiske og/eller transfobiske debatt har de historisk sett påkalt religion, sunn fornuft, og siden 1800-tallet også biologi. Å høre dem si at identitet og mannlig dominans er den logiske konsekvensen av forskjeller mellom kjønn er helt absurd.

Men til tross for den frastøtende instrumentaliserings av fordreide begreper fra vitenskapen vår, ser det ut til at biologene forblir stille.

Det er helt avgjørende at denne situasjonen endres. Journalister og politikere, hvis biologikunnskaper kunne fått en geit til å se ut som Darwin, er fullstendig ute av stand til å se de grove snarveiene som brukes til å angripe transpersoner og kvinners rettigheter. Disse angrepene har store konsekvenser. De rettferdiggjør en stadig mer grusom politikk som fratar noen mennesker retten til kjønnsbekreftende handling; andre mister sin verdighet, og det ender i tusenvis av dødsfall hvert år som følge av selvmord og aggresjon.

Som biologer må vi mobilisere til kamp mot denne instrumentaliserings som undergraver kredibiliteten til våre medforskere i samfunnsvitenskapene og åpner døren for transfobiske angrep.

Uansett hvor mye motvilje eller forakt man har for mangelen på seriositet blant politikere og journalister er det viktig at ingen angrep får stå ubesvart. Biologer må avdekke den vitenskapelige tomheten av den transfobiske debatten i det offentlige.

KUNSTEN Å GRINERUNKE

...er min favorittartikkel fra Tuntréet gjennom tidene. "Kunsten å grinerunke" er et produkt fra 2009, fra den tiden Tuntréet var alt annet enn en 'anstendig, seriøs publikasjon', og teksten leverer akkurat det man forventer av den. En guide om hvordan man får til en ordentlig grinerunk.

Elina Turbina
Journalist

Eva Weston Szemes
Oversetter

Tord Kristian F. Andersen
Fotograf

“DET ER IKKE EN JÆVEL I HELE DRITTKOMMUNEN DERES SOM FORTSATT ER NY!”

Universitas er Norges største studentavis, og den kommer ut hver uke (tror jeg, jeg velger å ikke faktasjekke). De har en redaktør som er ansatt på fulltid, som ikke alltid er student en gang (og hva er det da som egentlig gjør det til en 'student'-avis?). Sammen med redaktøren får de ansatte betalt for å underholde alle Oslo sine studenter med praktisk talt ethvert tema studentene interesserer seg for. Det er en veldig spennende oppgave som innebærer ganske mye ansvar! Å være den største studentavisa er å holde standarden for hva studentjournalistikk skal være i Norge.

Tuntréet har prøvd flere ulike utgivelsesformater før dagens variant ble innført. Som et magasin som gis ut hver tredje uke gjennom semesteret, er det de helt frivillige ansattes oppgave å underholde alle Ås-studenter. Kun med gratis filterkaffe og vafler i lønn. Redaktørene våre blir valgt på Samfunnets Generalforsamling, og de fortsetter å studere på fulltid samtidig. Det tilbys heller ingen journalistutdanning ved dette universitetet; vi lærer ved å prøve og feile. Og på tross av dette gjør Tuntréet akkurat det et studentmagasin skal gjøre: Vi fanger studentlivet i Ås i øyeblikket.

Å være en del av redaksjonen er å brainstorme, diskutere, stille spørsmål, eksperimentere, samarbeide og passe på at arbeidet ditt er i tråd med verdiene til publikasjonen du er en del av. I et magasin, til forskjell fra en avis, kan du gjøre mye mer enn å fokusere på å dekke siste nytt.

“Du er fortsatt bundet av begrenset tid og relevans, men du får også tid til å gå i dybden på ting som interesserer deg og publikummet ditt”

Mer tid mellom hver utgivelse gir tid til faktasjekk og sitatsjekk. Selv om alle gjør feil fra tid til annen, er dette gjerne en mer forhastet prosess i en avis på grunn av tidsaspektet.

Så... er det derfor Universitas fortsetter å være respektløse mot andre studentpublikasjoner år etter år? Er det mangel på tid som gjør at de ansatte ikke forstår forskjellen mellom deres publikasjon og de som finnes i andre studentbyer? Er det mangel på tid som gjør at Universitas misforstår hva slags kaliber de opererer med sammenliknet med utgivelser som Tuntréet? Er det mangel på tid eller materiale som får dem til å håne våre frivillige skribenter, intervjuobjektene våre eller temaene vi velger å ta opp i utgavene våre?

Lukk ikke øynene, norske student! Vi må også diskutere internasjonale stemmer i studentpublikasjoner. Som en som ikke skriver så godt norsk enda har jeg fått gleden av å få skrive for Tuntréet på engelsk. Jeg ble dessuten ikke bedt om å holde meg til å anmelde pizzaen i kantinen på Campus. Jeg ble oppmuntret til å skrive om det norske samfunnet og (student-) politikk, og sakene mine har blitt presentert i hver eneste utgave jeg har skrevet for.

“Det overrasker meg at en avis som dekker hvert eneste aspekt av studentlivet i Oslo ikke klarer å gi det internasjonale miljøet en stemme, og i stedet plasserer deres bidrag 'i baklomma' under en fane merket 'engelsk' på nettsiden deres”

Og hvis vi får høre om internasjonale i Universitas er det fortsatt fra en norsk journalists perspektiv.

Vi er takknemlige for den viktige politiske jobben hver studentpublikasjon gjør gjennom diskusjonstemaene de tar opp og fortsetter å rette søkelyset mot. Det

Ås'n går det an?

Det har vært en stund siden jeg har vært ute og skrevet. Til tross for at jeg har lyst på en lang rekke studentaviser har lagt ned forrige måned etter fem måneders stillhet ble det endelig klart: Tuntreet er tilbake. Flott for meg, fryktelig for alle med øyne og evnen til å lese. Men hva har skjedd i Ås siden sist? I jakten på nyheter blir jeg møtt med det samme spørsmålet, reformulert på det begrensede antallet ganger du faktisk kan reformulere spørsmålet: «Er du ny på Ås?». Hvorfor spør du, når du allerede har skrevet en hel avis om hvordan å overleve på Ås,

med den åpne og utrolige medlemsbase vi har? Det er september. Det er ikke en jævel i hele drittkommunen deres som fortsatt er ny! Kunne dere gitt meg én nyhets sak? Nyhets saker om studiestart gjelder forresten ikke. Nei? Flott. Jeg håper dere legger ned! Se for deg at du har våknet opp i en Saw-film. Omtrent fem sekunder etter å ha sagt av ditt høyre lår kommer en kvinne forkledd som et tuntre inn med et smil om munnen og forteller deg hvordan du kunne unngått å kappe av deg låret. Takk for ingenting, snakkes i februar?

er aldri riktig å holde seg apolitisk bare fordi man har muligheten. Tvert imot: studenter (og andre) må bruke stemmen sin til å stille spørsmål ved narrativ som bidrar til å opprettholde ulikhet. Universitas er en fantastisk plattform for slike diskusjoner. Hvorfor kaster de da bort spalteplass på sitt veslevoksne syn på studentjournalistikk istedenfor å gi den til for eksempel internasjonale studenter og deres bekymringer?

Ved å trykke ned andre studentpublikasjoner skaper Universitas et hierarki hvor de er på toppen.

“Ved å skrive på vegne av byens minoriteter samtidig som man hindrer dem i å delta i avisen med sin kunnskap skaper Universitas et hierarki der noens stemmer er mindre verdt”

Ved å gi spalteplass til tekst som bryter med prinsippene i Vær varsom-plakaten som de har forpliktet seg til å følge, lager Universitas et hierarki der det å be andre studentpublikasjoner om å legge ned blir sett på som den riktige finansielle investeringen for SiO. Er dette nivået vi skal legge oss på i redaksjonene våre?

Når jeg tenker på artikkelen “Kunsten å grinerunke”, tenker jeg på selvbevisstheten og ironien forfatteren tar i bruk i diskusjonen om studentenes mislykkede forførbingsforsøk. Han spyr ikke ut om hvitløken han spiste før vorset, alkoholinntaket til en jente som ikke vil ligge med ham, eller salgskonsulenten på H&M som ikke fortalte han at skjorta han kjøpte er stygg. Han anbefaler bare å sette på My Chemical Romance (ja, jeg vet) og runke i dusjen og akseptere hvor “jævlige tragisk” alt dette er. Universitas grinerunker, men de gjør det uten denne selvbevisstheten. Kanskje det er på tide å gi etter og bli kvitt dette emosjonelle stresset i roen i din egen dusj? Det er pinlig å se på.

Hvis jeg skulle tatt en journalists posisjon i Norges største student(?) avis hadde jeg følt meg bedre med min integritet som journalist hvis jeg fikk betalt for å skrive om kunsten å grinerunke heller

enn å plage dem som skriver for å få rabatt på øl på Samfunn(d)et. Selv det hadde vært mer debattverdig enn hva nå enn debattseksjonen til Universitas får betalt for.

Denne byen æ'kke stor nok for oss begge

NBMU-avisen Tuntreet er visst ikke en arena for studentdebatt lenger, i hvert fall ikke hvis vi skal tro Jens Bartnes. Han etterlyser flere meninger i Tuntreet i leserinnlegget med tittelen «Jeg mener at NMBU-studenter bør mene mer». Det er en ærlig nok mening det, Jens. Han oppfordrer studentene til å sende inn leserinnlegg, skape debatt og dele sin mening i Tuntreet. Det er også en ærlig sak å slite med å få inn nok interessante

meningsinnlegg til en publikasjon – det opplever vi også her i storbyen. Men som konkurrent til Tuntreet kan vi dessverre ikke stå inne for oppfordringen til Jens. Denne byen æ'kke stor nok for oss begge. Derfor er beskjeden fra oss: IKKE send inn leserinnlegg til Tuntreet! Send dem inn til oss i Universitas i stedet. Legger vi opp til for høy konkurranse mellom studentmedier nå? Kjør debatt!

Gul slåbrokk i Ås

«I veterinærkorpset Corpus Luteum har han vært med siden andreåret, men ikke som annet enn klarinettist og ‘Solanium tuberosum’, altså potet.» «Hæ?» Tenker du kanskje. Det tenkte jeg også da jeg åpnet Tuntreet.no denne uken. På NMBUs campus denne høsten skjer det så lite av nyhetsverdi at saken som pryder fronten av deres nettsider denne uken, er en sak om en klarinettspil-

lende mann ved navn Markus Njaa. Han har ikke strøket i noen fag, blitt tatt for juks eller surra med studielånet. Han spiller bare klarinett på campus og bruker lusekofte og gul slåbrok. Han liker å dra på fest, og han ble trist da Veterinærhøgskolen skiftet campus fra Adamstuen til Ås. Sistnevnte forstår jeg. Artikkelens nyhetsverdi forstår jeg ikke.

ALUMNI:

NORA HJELME

Studie: 5-årig master i Eiendom

Ferdig: 2023

Jobb: Trainee i Bane NOR Eiendom

Tuva Hebnes
Fotojournalist

Martin Hansebråten
Journalist

Jeg og påtroppende redaktør sitter i spenning. Vi har klart å okkupere fotballrommet like ved klubben, som egentlig er mer kjent for biljard enn fotball, men det ved siden av punktet som de sier i England. Vi venter på en som er kjent blant mange av studentene. Nora Hjelme, tidligere leder av NU. I stedet for å styre med spons og karrieredager, er hun nå Trainee i Bane NOR. Hun setter seg ned med oss for å ta en prat.

TT: Hvordan og hva er arbeidsplassen din nå?

Hjelme: Stillingen min nå er trainee i prosjektledelse i Bane NOR Eiendom, som er en statseid og kommersiell eiendomsaktør, heleid av Bane NOR SF. Jeg jobber i avdeling for eiendomsutvikling, med knutepunktutvikling. Det handler om å utvikle velfungerende kollektivknutepunkt som gjør at flere velger å reise kollektivt, og bygging av boliger og arbeidsplasser på og rundt

disse. Her ønsker vi for at mennesker skal kunne bo, jobbe, være, og ha enkel tilgang til ulike tilbud. Oslo S og Barcode er veldig gode eksempler sånn sett; alt ligger tett på togforbindelsene. Hele poenget er å øke togets attraktivitet og redusere behovet for å bruke egen bil. Jeg er med på utviklingsprosessene fra tidlig fase til slutfase gjennom å være med på ulike prosjekter i ulike faser. Det er umulig for meg å delta i et prosjekt og få med meg hele utviklingsprosessen i det prosjektet, så da følger jeg heller ulike prosjekter i ulike stadier.

TT: Hva er egentlig en trainee-stilling?

Hjelme: I Bane NOR er man trainee i et og et halvt år, og originalt har man tre ulike moduler på seks måneder hver, i løpet av perioden sin. Tanken er at du skal få et helhetlig blick på organisasjonen 'Bane NOR'. Siden jeg er i eiendom, så er det litt annerledes. Jeg skal bare jobbe med eiendomsutvikling per nå. Trainee-programmet er veldig bra og sosialt. Du får lov til å stille masse «dumme» spørsmål, være med på mye og prøve nye ting. Du blir ikke låst med en oppgave.

TUNTREET

TT: Det er ikke lenge siden du slutta, så hvordan har overgangen fra studietida til jobb vært?

Hjelme: Jeg har hatt relevant deltidsjobb i løpet av studietiden og vært summer intern, så sånn sett har jeg vært bevisst på hva det å jobbe innebærer. Det å stå opp tidlig og ha faste rammer er jo på godt og vondt. Altså, du har mye frihet når du jobber og. Vi har såkalt flexitid, altså at man velger litt når man jobber, men må opprettholde visse timer i løpet av uka. Det jeg kanskje savner er å ha mulighet til å legge opp hverdagen selv. Altså velge selv når jeg står opp, ta en mandag fri hvis du har hatt en hard helg, eller å trene midt på dagen, møte venner, og heller lese på kvelden. Det er ingen som passer på hvor du er som student. Jeg har fortsatt veldig frie rammer, men det å styre hverdagen helt selv savner jeg. Man kan liksom ikke bare reise bort helt uten videre. En må [i jobben] være tilgjengelig i arbeidstiden og planlegge i god tid dersom man skal være borte.

TT: Begynte du rett i jobb etter å ha levert master?

Hjelme: Jeg fikk første lønna mi i september, og man får ikke stipend mer enn ut juni, så det er to måneder uten inntekt. Så jeg valgte derfor å jobbe hos min forrige arbeidsgiver [i sommer], men jeg hadde hele to uker ferie, før jeg starta formelt i ny jobb 15. august.

TT: Hva syns du er mest givende i din arbeidshverdag?

Hjelme: Det å utvikle steder syns jeg er veldig givende. Legge opp til hvordan man bruker byen, og det å ta et grått område med for eksempel parkeringsplass og transformere de områdene til gode bymiljø. Eiendom og områdene rundt oss påvirker jo alle!

TT: For å gå litt tilbake, hva var det du holdt på med studietida?

Hjelme: Jeg starta i 2018, så første halvår ble jeg kjent med klassen og Ås, før jeg søkte forening på våren 2019 og ble med i Feminin & Fornem. Jeg var også administrasjonsansvarlig i UnitedAid i mai 2019 til mai 2020. Jeg var da óg klasserepresentant før jeg ble faddersjef i 2020. Det var under korona, så det var litt mer stress enn det jeg så for meg, men det var veldig læringsrikt på godt og vondt. Jeg var senere i programrådet for eiendom,

og så var jeg leder i foreninga mi. Til slutt var jeg leder av Næringslivsutvalget NU.

TT: Føler du at du har fått noe ut av forening [Feminin & Fornem] som du kan ta med deg videre?

Hjelme: Ja, i foreninger generelt lærer man mye om seg selv, og jeg syns jeg kom litt ut av mitt eget skall, og ble litt mer åpen for nye utfordringer. Det å tørre å gjøre ting utenfor komfortsona [blir lettere], siden du har i mitt tilfelle en jentegjeng rundt deg. For eksempel å stille på GF blir lettere når man har en heiangjeng. Og så var jeg og leder [for foreninga]. Og det å være leder for venner er noe annet, fordi hvis det for eksempel er en konflikt så er det en annen situasjon enn hvis det var en fremmed.

TT: Helt til slutt; har du noen råd til nye studenter?

Hjelme: Si ja til mulighetene du får, det gjør jeg enda. Tørr å spørre. Alle har vært ny en gang. Og engasjer deg! Ikke nødvendigvis i forening eller ved å stille på GF, det er mange måter å engasjere seg på enten det er i studentfrivilligheten, studentpolitikken, eller andre steder. Tør å gøtse rett og slett!

BIT Innovasjonssenter

Henrik Bakken
Journalist

Ingunn Reimers
Fotograf

Innovasjon er et mye brukt ord på NMBU. Vi studenter skal tenkte innovativt og skape innovative ideer. Ordet lider kanskje av samme fenomen som ordet bærekraft, at det brukes hele tiden men at det kan være vanskelig å se for seg hva det er helt konkret. Det ble kanskje ikke mer forståelig da det i oktober åpnet et nytt innovasjonssenter i Ås sentrum, BIT (Bærekraft, Innovasjon og Talentutvikling). Dette er i tillegg til konsepter vi allerede kjenner som Eik Lab, StartUpSmia og Urban Lab. I dette store landskapet av innovasjon må vi gjøre et forsøk på å plassere dette nye senteret, derfor tok Tuntréet turen til BIT.

Vi møter Martine Bingen fra Studenttingets Arbeidsutvalg og leder for StartUpSmia, Eva Nagelhus, i innovasjonssenterets lokaler på Rådhusplassen 27 i Ås sentrum. BIT er et samarbeid mellom ARD, Aggrator, Ås kommune og NMBU, derfor er det også folk fra forskjellige steder som jobber der. Martine Bingen er der fordi hun representerer studentene via Arbeidsutvalget, mens Eva Nagelhus jobber med å koordinere innovasjon på NMBU.

får en guidet tur gjennom , og vi treffer blant andre på endeelever som designer et rom

i hytta til en miljøarbeider fra skolen. Det er også videregåendelever som har utformet logo og vært med på utformingen til deler av lokalet vi er i. Det umiddelbare inntrykket som gis, er at her er at det noe for alle med en motivasjon til å drive med entreprenørskap.

Jeg forstår raskt at BIT har mer aktivitet og er større enn hva jeg så for meg. De har samarbeid med studenter både på yrkesfag i videregående skole, universitet og høyskole, forskere og aktører fra næringslivet. Det er Eva sin jobb å sette sammen kunnskap fra forskjellige hold. Hvis for eksempel en ingeniør har en idé, kan vedkommende bli plassert i et team med en økonom og en markedsfører. Tverrfaglighet er noe de fokuserer mye på. Et annet eksempel kan være en forsker som har en løsning på et problem som i realiteten er salgbar, men

som ikke har kunnskapen om å få produktet ut på markedet, og det er der markedsførere og tverrfaglighet kommer inn i bildet. Eva ønsker å definere innovasjon som noe som er nytt, nyttig og nyttiggjort. Dersom en ide tilfredsstillende alle tre kriteriene, er det nettopp innovasjon. Martine forklarer selv at hun først forstod hva innovasjon var da hun startet med å jobbe med innovasjon i arbeidsutvalget. Hun forklarer at det å jobbe med det i praksis for å forstå det, står i stil med typisk innovasjonsånd.

Det er jo et faktum at det er få oppstartsbedrifter som klarer å overleve over tid, selv på tross av en fantastisk idé. Det er slike ting man kan forsøke å unngå ved å ta kontakt med BIT, det er også lav

terskel for å ta kontakt, sier Eva og Martine. De forteller entusiastisk om de forskjellige tilbudene de har, og hvilken hjelp de kan gi. Her kan man få hjelp til å videreutvikle en idé, møte folk med annen kunnskap enn deg selv, hjelp til finansiering fra diverse fond og hvilken selskapsform som kan være fornuftig osv. Vi går forbi et tomt kontor. Eva forklarer at dette vil være kontorplass for tre studentbedrifter fra og med januar. Dette tildeles via et inkubasjonsprogram med søknadsfrist 5. desember.

Vi fikk også hilse på Espen Hinsch, som jobber sammen med Eva i StartUpSmia. Han er medgründer av selskapet Happy Norwegian, produsent av preppestativer for ski. Han er en nyttig veileder ettersom

han har praktisk erfaring med det å utvikle en idé til en bedrift. Han studerte selv entreprenørskap, og påstår at så mye som 90 % av det foreleseren sa de skulle gjøre, gjorde de det motsatte av. Dette senteret kan altså tilby en mer praktisk forståelse man ikke får på forelesninger.

Martine ønsker å understreke at senteret enda er veldig nytt, så selv om de har mye aktivitet er det fortsatt potensiale og behov for nye folk og ideer i dette 'økosystemet' de har bygd opp. BIT er altså ingen motsats til de innovasjonstilbudene som allerede eksisterer, men heller en mer tilgjengelig nettverksbygger som syr sammen folk og kunnskap fra forskjellige aktører.

F.v. Eva Nagelhus & Martine Bingen

GF HØST 2023

Henrik Bakken
Journalist

Ben Børildsen
Fotograf

Mandag 6. november var det duket for Studentsamfunnets Generalforsamling i Aud. Max. I løpet av denne lange kvelden ble nye verv fylt, benkeforslag foreslått, nye klesplagg strikket og ertesuppe fortært.

Som førsteårsstudent tenkte undertegnede at GF høres ut som en forkortelse av et litt kult arrangement a la RT og UG; det viste seg jo å være helt feil tydeligvis, men var det en skuffelse?? Så synes ikke!! Mange hadde møtt opp for å påvirke driften av Studentsamfunnet denne kvelden, i hvert fall deler av det; ifølge rutinerte GFere ble det tradisjonen tro en mindre og mindre forsamling for hver person som ble valgt. Dette viste seg å være en kort GF historisk sett, som klokket inn på kun 5 timer og 20 minutter. I løpet av disse 320 rekordraske GF-minuttene, ble budsjetter fra de forskjellige styrene og organene godkjent og diverse saker orientert om.

Den planlagte oppussingen av Festsalen og Rosehagen legges merke til på Hus- og Finanstyrets budsjett for 2024, med sine planlagte 6,3 millioner i underskudd. Det er heldigvis ikke alle som skal stå for oppussinger av gamle rom, så de andre regnskapene og budsjettene har ikke noen kraftige svingninger i hverken den ene eller andre retningen. Det eneste som går igjen er høye kostnader, kanskje det eneste som var relaterbart for alle andre studenter i en sånn sammenheng.

En orienteringssak verdt å merke seg er saken om etiske retningslinjer for Studentsamfunnet. Dette ble også skrevet om i forrige utgave av Tuntréet, og et revidert utkast til retningslinjene kom ut 13. november. Dette utkastet ligger på Samfunnets hjemmeside og har foreløpig syv punkter, men de ønsker fortsatt forslag fra medlemmene sendt på e-post til representantene i utvalget eller HR@samfunnetiaas.no. De etiske retningslinjene skal legges frem på GF våren 2024 for å implementere disse for Samfunnet i Ås.

DE SOM BLE VALGT INN PÅ ÅRETS GF (OG DET DE SA)

Samfunnsstyret

Bodegasjef: Frida Håtveit. “Jeg ønsker at studentene her på Ås skal ha tilhørighet til Samfunnet, og ikke minst huset i seg selv. Dette er noe jeg som bodegasjef har lyst til å jobbe for, og fortsette utviklingen rundt.”

Administrasjonssjef: Natalie Slaatsveen Nazareno. “Jeg ønsker å fokusere på god trivsel og videre samarbeid mellom blokkene, samt mellom blokkene og Samfunnsstyret. Terskelen for å involvere seg burde ikke føles så høy og lysten til å fortsette i verv burde stå i sentrum”

Markedsføringsjef: Emil Westlie. “Har sittet som markedsføringsassistent i ett år nå, jeg føler det er et viktig steg å gå videre til markedsføringsjef og ønsker å bidra mer med frivillighet.”

Konsertsjef: Mathias Nordhagen. “Når man skal tilfredsstille alle studenter med å velge ut hvilke band eller artister som skal være her å opptre, så kunne en spørreundersøkelse vært en mulighet.”

Tuntréet

Redaktør: Tuva Hebnes. “Redaksjonen er inne i gode tider akkurat nå, og dette vil jeg forsikre meg om at fortsetter. Min ledererfaring og fartstid i Tuntréet gjør at jeg kan bruke min tid og energi på enda bedre og langsiktige løsninger som redaktør”

Næringslivsutvalget

Leder: Vetle Søsnes Rosseland. “Jeg er glad i å ha mange baller i lufta og med et brennens hjerte for networking har jeg lyst til å servere dere bedriftskontakter og foredrag på sølvfat, samt gjøre NMBU-studenter mer attraktive i norsk næringsliv.”

Administrasjonsansvarlig: Frida Aarrestad. “Jeg er stor tilhenger av samarbeid og god kommunikasjon og ønsker å jobbe sammen for å løse oppgaver og utfordringer.”

Markedsføringsansvarlig: Linus Vormeland. “Jeg har lyst til å ta i bruk mine kunnskaper til å skape nytt og kreativt innhold på Næringslivsutvalget sine kanaler.”

Sponsoransvarlig: Mariann Mosvold. “Jeg fryder meg over alle gode møter mellom arbeidslivet og studenter, og unner alle studieretninger dette her. Det er nettopp dette vi tilrettelegger for i de sponsorkontraktene vi forhandler frem og lager sammen med bedriftene.”

Hus- og Finanstyret

Ekstern representant (fire perioder): Erik Sand. “Jeg ønsker å stille til Hus- og Finanstyret for å ha samtaler med engasjerte studenter. Det er ingenting som er så artig som å komme tilbake hit og ta en kaffekopp i Klubben med engasjerte studenter.”

Ekstern representant (fire perioder): Hans Gunnar Gravningen. “Jeg skal ikke legge skjul på at jeg kommer til å fokusere på økonomien også framover, så å kunne få et proffere opplegg rundt økonomistyring, langsiktig budsjettering og investering så er det noe jeg ønsker å fokusere på”.

Ekstern representant (to perioder): Marek Zimmermann. “Det jeg tror at Samfunnet har som en stor utfordring fremover er at studentmassen på Ås, den øker, den skyter bare fart og det er vel ikke snakk om mange år før vi bikker 10 000 [studenter].”

Valgnemnda

Representant: Viktor Talgø Syvertsen. “Noe av det jeg tror er viktigst er ikke all erfaringen man har og hva man kan fra før, hva man har gjort fra før og hva som står på CV-en. Det handler like mye, om ikke mer, om motivasjonen til å lære.”

Representant: Ludvik Hugøy. “Jeg vil at folk skal søke seg inn i verv, ikke på grunn av godene, men fordi de har lyst til å være frivillige.”

Det nærmer seg jul og et nytt år, Tuntréet ønsker de nyinnvalgte lykke til, vi gratulerer GF-bingo-vinnerne og håper alle GF-strikkerne får god nytte av sine flotte votter og gensere.

REDAKSJONSEN

Kadaver'n

Kadaverløpet, det eldste idrettsarrangementet på Ås, har gått av stabelen, og det seiest at det atter vart ein suksess. Men kva er egentleg dette, kvifor vart det til, og ikkje minst, kven vann?

Martin Hansebråten
Journalist

Foto: Ane Ingeborg Kalbækken

Tuntréet har tatt ein samtale med Ane Ingeborg Kalbækken, løypeleggar for årets Kadaverløp. I samtalen forklarar ho litt om kva Kadaver'n er, historia og korleis årets løp har vore. Kadaverløpet slik vi kjenner det i dag vart uttenkt på Hankattloftet ein sein haustkveld i 1958. Det skulle vere ein ekstrem styrkeprøve, og ikkje noko for alminnelege dødelege. Konseptet gjekk ut på at ein skulle sleppast på ein hemmeleg stad og finne vegen tilbake. Dette har etter kvart utvikla seg meir til eit 'ekstremt' orienteringsløp med to matpostar slik vi kjenner det i dag.

Deltakarane blir køyrd til ein hemmeleg lokasjon ca. 25 km i luftlinje unna mål. Årets løp starta i Ytre Enebakk. Målet for løpet er GG-hallen, altså halldelen av Eika for dei som ikkje visste det. GG-hallen er kalla opp etter Georg Guttormsen, betre kjend som 'Geggen', som var idrettskonsulent på NLH. NLHI, nå NMBUI hadde ansvar for arrangementet.

Alle deltakarane på Kadaver'n får utdelt eit kart i skala 1:30 000 teikna av Kristen Trekrem, som blant anna har teikna turkartet til Ås kommune. Han er i starten av 60-åra og løp i år inn til ei framifrå plassering på 31. plass. Sida han er over 60 er han ein såkalla Æreskadaver. Kadaverløpet er faktisk opent, slik at folk som ikkje lenger er studentar, altså 'vaksne', også kan delta: "Det er tøft, men dei gamle gubbane er med år etter år, så kvifor skal ikkje ein student klare det. Du har på ein måte ikkje vært student på NMBU før du

har sprunge Kadaver'n."

Vinnaren av årets Kadaverløp var Anders Haugskott, ein o-løpar som vann med ei imponerende vinnartid på 3 timar og 15 minutt. Rannveig Nordhagen vart beste kvinne med ei tid på 4 timar og 9 minutt. Dette er svært imponerende med tanke på at årets distanse er heile 25,2 km i luftlinje, som i realiteten blir ei mellom 30 og 40 km lang løype. Dei som bomma noko og sprang lengst sprang ca. 48 km.

Siste plass i løpet er og ein heidersplass. Den som kjem på sistede plass er kjend som Superkadaveret, og i år hadde 'vinnaren' ei tid på ca. 10 timar og 15 minutt. Det var fem stykk som kom inn samtidig og fekk denne ærefulle tittelen. "Alle sa dei ikkje kom til å laupe att, men alle var veldig fornøgdde med at dei hadde fullført. Dei siste kom inn 19.20, og vi hadde starta premieutdelinga klokka 19.00 i TF-Fløya som tradisjonen alltid er. Ein veit alltid kven som blir Superkadaver eit år, fordi resultatlista lesast nedanfrå og opp", seier ho og ler.

Det er og mange ulike tradisjonar knyta til løpet. For eksempel er det vanleg at fyrste person på fyrste post spring med eit slips (Juntilaslipset) resten av løpet, medan fyrste kvinne spring med skaut (Spurtskautet). Apropos spennande kleder, er det ei konkurranse mellom ulike foreiningar om kven som kan ha flest deltakare. Dei siste åra har det vore Den X-Clusive Stiftelse PB som har hatt flest fullførande deltakarar,

forklarer Kalbækken.

PB deltar som sagt alltid i store tal, medan Pikekoret IVAR er standhaftige til å delta på Minikadaver'n, ein litt kortare variant av løpet som ligg på ei mil og litt kortare: "Vi prøver å reklamere for det, men vi har kanskje ikkje vore så gode på det. Det er faktisk premie for beste foreining. Men nå må nokon slå PB, for dei har alltid hatt flest folk. Kvar er Rævne? Kvar er Unity? Og kvar er FF?"

Likevel var dette eit imponerende år. Heile 120 stykk fullførde årets løp, dobbelt så mange som i fjor. Endå meir imponerende var at Kadaverløpet aldri vart avlyst av Korona, så det har nå gått kontinuerleg i 66 år, og slik det er nå kan det fortsette i 66 år til.

Dette var eit lite innblikk i det lange, tunge, men også givande og historiske Kadaverløpet. Det er ein grunn til at Hankattane stiller i Gallaantrekket sitt. Likevel anbefalar Kalbækken at ein tek med seg hovudlykt, sidan det kan bli mørkt. Heilt til slutt i intervjuet kom Kalbækken, ei ekte tynseting, med eit stikk til Alvdal som ikkje behov dekkast i plenum.

To brun(snegl)e(r) med Simon Bakkejord

Denne som enhver god to brune startet med at intervjubjektet, Simon, beretter ut om å tilbringe natten naken, beruset på gin på Samfunnet eller å ha en umenneskelig mengde verv hos både Samfunnet og UKA. Simon har på mange måter runda Ås-livet. Simon Bakkejord er en etablert karakter blant studentene på Ås. Enten du har sett han som festsjef, lærke, UKEforfatter, revy KS, ordensvakt eller bare Simon, så er sannsynligheten for at du har møtt på Simon i en eller annen form, størrelse eller kanskje i drømmene dine, i løpet av din tid på Ås stor. Han bærer mange hatter og medaljer, bokstavelig talt, og vi kan ikke la være å undre: hvem er egentlig mannen, legenden, studenten som står bak karakteren Simon Bakkejord?

Marie Tjelta
Journalist

Thale Jensen Hevrøy
Fotograf

Jeg møter Simon på i Klubben på Samfunnet. Det lure smilet han får når han skal til å si noe vittig trekker seg over ansiktet hans. “Hele livet mitt dreie seg ikke om at æ va naken på Samfunnet”, presiserer han før vi med to kalde brune i våre hender dukker ned i Simons elleville Ås-eventyr.

Det skjedde i de dager at “en søt liten samegutt” ble født

La oss starte fra begynnelsen. Simon er, slik som han så fint beskriver det “en søt liten samegutt fra langt oppe i nord”. Det var en mørk og stormfull natt da verden ble beriket med Simon Bakkejords eksistens, bokstavelig talt, det var snøstorm og snødde usedvanlig mye. Så mye at flyet som skulle ta dem til Hammerfest, hvor sykehuset var, måtte lande i Tromsø, til Simons fortvilelse. “Det har ikke gitt meg varige mèn, æ kom mæ ganske raskt tilbake til Finnmark og vokste opp der i Alta.”

Med en samisk mor og norsk far kjente han på en veldig fin linje mellom hvem han var. “I barndommen min så æ på meg sjøl som veldig norsk, men det va først da æ flytta at æ begynte å ta mer eierskap til den samiske delen”, forklarer han. Simon er veldig stolt over å være same og regner seg selv som samisk selv om han ikke kan språket: “Men det kan æ skylde på nordmenn.”

Klassens klovn

Simon er på mange måter Ås-studentenes svar på ‘klassens klovn’. En rolle som har fulgt han helt fra grunnskolen. Ironisk nok var dette litt motvillig. “Æ hata å være midtpunktet og få masse oppmerksomhet, mens æ elska å være midtpunktet og få masse oppmerksomhet”, forteller Simon, og beskriver seg selv som en introvert med et stort behov for å bli sett. Om en likevel ser forbi det absurde, kokes han ned til et menneske som simpelthen ønsker å få folk

til å smile: “Æ ønske at folk rundt mæ skal ha det bra og når folk ler så vet æ at de har det bra.”

“Æ har alltid vært usikker på meg sjøl, som gjør at man har lyst til å skape en karakter.” Han forklarer at det ikke er et ønske om å være uærlig, men heller at han pakker seg inn i en pakke som kan virke mer tilgjengelig for folk. Det blir mange hatter etter hvert, men Simon har en god metode: “Det letteste e å bare ikke lyge, for da treng du ikke å huske ka du sa.” Du kan tulle rundt med hva som helst, men du må være ærlig om at du tuller: “Min intensjon når æ tulle eller lage sketsjer e alltid å gjøre folk glad.”

Den gang Ås var større

“Da æ begynte va Ås større, Campus va større, studentene som va eldre enn meg va større, skumlere; nesten som det lyste av dem der de gikk omkring”, sier han.

Mens de siste årene synes Simon at Ås har krympet mer og mer: “Æ vet ikke om noen andre har lagt merke til det?” Samtidig synes han det også har blitt mer koselig og trivelig; det har blitt et hjem. Simon mimrer tilbake til den tiden Campus var større, og Simon nettopp hadde begynt på Miljøfysikk på NMBU. Det var studentmiljøet som holdt han igjen og fikk ham til å fortsette å studere på Ås, i motsetning til andre universitetene han hadde prøvd tidligere. Han husker at han syntes det var intenst å vitne hvor mye studentene brydde seg om stedet han studerte på: “Den frivillighetsånden æ møtte i 2018 va råfett!” Allerede da ble han funkis under UKA 2018 og til nyåret med i bodegablokka, noe som kun var starten på en rekke frivillige verv Simon ville få muligheten til å bryne seg på.

Så var det den hersens UKErevyen

Hvis det er en ting du burde vite om Simon er det at han elsker å være vittig og kreativ, derfor faller det han naturlig å drive med revy. Revy har vært en stor del av Simon sin tid på Ås. Han ble forfattersjef for UKErevyen 2020 og forteller varmt om forfattermøtene hvor de satt og jazzta og drokla og snakka om alt og ingenting en til to ganger i uken. Det var noe av det kjekkeste med revy, synes Simon. Selve prosessen med å skape noe, å bare kunne kaste en idé ut i lufta og se det bli til et ferdig produkt.

“Så va det den hersens UKErevyen da, som man plutselig va blitt forfattersjef for”, flirer Simon. “Det va en miniUKErevy som begynte å nærme seg og man ba til høyere makter om hjelp ... og gud svarte med å kaste en global pandemi over jordkloden.” Så miniUKErevyen 2020 ble til Simons store skuffelse avlyst. Likevel viste ikke denne koronapregede delen av livet til Simon seg å bli så ille. Simon har

en evne til å se humoren i det meste og selv om det kom en global pandemi som la begrensinger på alle deler av samfunnet, slutta ikke engasjementet til Ås-studentene: “Vi fyrte på alle kanona, gjorde alt man kunne, det va jo tragisk, men man klarte å skape moro selv med begrensingene, det gjorde det nesten artigere.”

Simon var gira på mer, så da UKErevyen 2022 begynte å snike seg på ble han med som vanlig forfatter: “Folk e unike og skape helt unike ting, det e så forskjellig fra år til år.” Nå som UKErevyen 2024 står for dør innrømmer Simon at han er litt sjalu og at det blir vanskelig å sitte og se på og ikke kunne være med på moroa denne gangen.

En bukett av flotte mennesker

Gjennom sin tid som frivillig har Simon møtt mange inspirerende ildsjeler. Han beskriver det som en vakker bukett av mennesker som han har plukket gjennom årene på Ås. Han forteller at dette er folk som gir så utrolig mye av seg selv til samfunnet, samtidig som de er studenter. “Det e ein grunn til at dem e i de stillingan dem e i, dem har vist seg som flinke og engasjerte”. Som revy KS, har mange foreninger imponert han, og vist nye sider

av seg selv når de har sluppet seg løs og lekt med revy: “Alle kan lage revy så lenge man bare går inn i det med hele seg!”

Lærkesprell

Å se Simon med en kapteinlue på snei, ikledd Sangkoret Lærkens foreningsdrakt vakreste, er ikke et sjeldent syn samt en av hans mange roller. Bedre kjent under navnet HyperraskbestemoriutforBakkejord eller Bestemor er han med på Lærkens mange sprell på Ås, enten det måtte være å syng Stentor på Bodega eller nache på Bohemen til morgengry. Sangkoret Lærken har vært en unik arena for Simon. Lite visste han hva han gikk til da han ble med i koret sitt første år på Ås: “Æ huske ikke en gang at æ søkte, som mange andre ble æ lurt.” Og plutselig ble han med i et kor hvor han “fikk fri tilgang på fantastiske mennesker!”

Siste delen av Ås-kapittelet

“De som holdt telling vil merke at våren 2022 burde æ skrive master ... det gjorde æ ikke.” Da Simon kom til Ås oppfordret professoren i hans første forelesningen til å ikke fullføre på normert tid: “Ta artige, spenstige fag, engasjer deg og utnytt studietiden til det fulleste.” Etter ikke fem, men seks år på Ås, har Simon gjort nettopp

dette. Han har på mange måter rundet Ås-livet med sitt engasjement for frivillighet og artige påfunn. Simon tenker at det beste jo selvfølgelig er å ta en master på fem år, men det aller viktigste er at du har hatt det gøy og bidratt til å gjøre Ås til et bedre sted.

Simon gleder seg til veien videre i livet og vil til våren være klar til å forlate Ås etter seks fanatiske år: “Æ har fylt det her kapittelet til randen med artige ting.” Han beskriver det som spesielt å si ‘morn’a til ferske studenter som nettopp har kommet inn døra. Når han ser bak seg vet han at det er en utrolig gøy reise de skal ut på. Spesielt gleder han seg til å komme på besøk og være den bitre krokryggen som påstår at alt var bedre før. “Mikrofonan va skrudd opp litt høyere før, ting blinka litt sterkere før, kaffen på Samfunnet va litt sterkere før”, sier han mens han ser tankefullt ut i lufta som om han har dratt tilbake til den tiden. “Du føle at det du gjorde va noe av det viktigste ... det finnes sikkert en Stentor-sang som beskrive det æ føle på nå”, ler han. Så når snøen smelter i mai vil Simon Bakkejord, med en vakreste fullt til randen med medaljer, være klar til å legge krympende Ås bak seg og ta fatt på nye eventyr.

*“Vi møtes først ved neste skille vei, ja skillevei.
La dagene få rulle, men vi synger før vi går for
ånden og for tiden som er vår, ja som er vår.”*

Hilsener

Kjære Gokks Offisielle Leder for Uteområdene, Sjøppelstativet og Citizen Kane-rommet i kjelleren! Du trenger knapt nok introduksjon for folk har nettopp lest syv(!?) hele sider om deg. Det som sikkert er glemt derimot er den langvarige valgkampen du har kjørt her i Gokk. Og med valgkamp mener vi en ubestriden vilje til å bli kollektivets uoffisielle leder, med andre ord å ta ansvar ingen andre vil ha. Det betyr sjeldent at du gjør hva jobben faktisk innebærer, for en tittel sier mer enn tusen bilder! Men med din visjon dukket det opp et basseng i Gokk! Og ett bruk senere, forsvant den største myggkverkeren sør for Moer sykehjem. Med din stahet betaler vi også 6,30kr mindre i leia i dag. Takk for det. Når du ikke leder allsang i bodegaen passer det deg ofte best å spille dataspill, eller kjefte på andre som spiller. Sannsynligvis er det i disse stundene du innser at livet er mer spennende om man bare spiller litt flere roller. For du er en person det er umulig å stole på i noen settinger, men du er likevel en å lene seg på om man trenger hjelp til å mestre livets vansker. Du er en mann som ofte ikke vet når du skal stoppe, så vitsene dine er i groveste laget, men samtidig gir det deg en gjennomføringsevne som får mange prosjekter i havn. Og selv når vi føler oss mobbet, kan vi alltid stole på at du ikke tar hensyn til det.

Gokkhilsen bonk fra oss alle!

Kjære flotte Simon!

Å dele hverdagen med deg er en sann glede! Du fyller tilværelsen til alle rundt deg med latter, nissestreker og spicy kommentarer. Du er av typen som ofrer håret og barten for å kle deg ut som Ken, og jeg må innrømme: det er ingen som kler sokkeslips og felleskjøpetkaps bedre enn deg. Som en ekte revypersonlighet er du stjerne på livets scene! Selv om du er en spilloppmaker, har du også en skjult 70 åring inni deg - du minner stadig mer om Gubben i "Gubben og katten". Etter å ha tilbrakt forrige sommer alene på ei fjellbu, kom du hjem smilende fra øre til øre med en drøm om et småbruk med to griser. "Tenk å kunne lage sin helt egen ribbe!" (Det er tydelig at god mat er en motivasjon her...) Jeg gleder meg til å oppleve drømmelivet med deg, men før vi slår oss helt til ro skal vi drømme litt mer om å gå Norge på langs eller lære oss å seile! Takk for at du fyller livet vårt med eventyr, kjærlighet og latter, og viktigst av alt: med sushi<3

Hjertet fra Bjørk, Kittil og Solveig

Simon er ikke noe alminnelig kongolesisk gruveuran, han er anriktet "I am become death" Los Alamos uran. Jeg har hatt den umåtelige gleden av å ha stått sammen med Simon, gjennom tykt og tynt, langt og kort, parallelt og ortogonalt, delikat og skamløst, humoristisk og seriøst.

En av de første øyeblikkene hvor jeg merket hans humor, var i DnD. En liten bagatell førte til at gnomen spilt av Simon heller lå og furtet på bakken, enn å hjelpe sine venner som ble slaktet i kamp.

En ekte kompanjong. Sammen skrev vi noen av de meste absurde sketchene i både UKerevyen og Lærkerevyens historie(kongekrabbe anyone?). En av Simons beste egenskaper, er hans ferdighet til å huske alle mulige referanser, fra over himmel og jord, og dra dem frem akkurat når det trengs. Noen ganger føltes det som han gjorde det kun for meg.

Skulle jeg beskrive Simon på Latin hadde det vært: "Semper Fidelis".

Always Loyal.

Om det er sang, sketch, dåp på Realtek, impro, fyll og/eller fanteri, kan man bare sette geigertelleren på mute, og vite at Simon kommer til å levere.

-Tylle

Reisebrev fra SANDNES

Viste du at vårt kjære NMBU har et campus i Sandnes? Da Norges veterinærhøgskole (NVH) ble slått sammen med Universitetet for miljø- og biovitenskap (UMB) i 2014, innebar dette at veterinærhøgskolens Institutt for småfeforskning (ISf) i Sandnes også ble med på lasset. Her, på andre siden av landet og langt fra Ås sine mange jorder og, vel, flere jorder, kommer veterinærstudenter hvert år for å ha undervisning og praksis.

Sandnes og områdene kringom kan på mange måter sammenlignes med vårt hjemlige Ås, da stor forekomst av jorder, gårder og flatmark er fellesnevner for begge. Sandnes kommune kan dog skilte med flere koller, heier og topper, et større kommunesentrum og flere vindmøller enn det som finnes i åsenes rike. I området Høyland fantes den ærverdige Høyland prestegård, denne ble bygget i 1964 for en 99 års periode av Landbruks- og matdepartementet fra det daværende Kirke- og undervisningsdepartementet. Statens veterinære forsøksgård for småfe som ble opprettet i 1942 på Rennesøy, ble etter byggingen av prestegården flyttet til Høyland, og i 1991 ble forsøksgården slått sammen med NVH som et eget institutt (ISf). Litt over 20 år og nok en sammenslåingsprosess senere skulle NMBUs grønne og firkantede logo pryde mang et skilt og dør på anlegget, selv om relikvier fra fortiden i form av den gamle NVH logoen og andre levninger fortsatt kan ses enkelte steder. Av bygninger på Campus Sandnes kan man nevne det store kontor- og laboratoriebygget med tilhørende obduksjonssal, sauefjøsset, operasjonsstua, den gamle presteboligen fra Høyland prestegård anno 1850, samt den nyere presteboligen anno ukjent. Tilreiste studenter finner sin bopel i en av de to sistnevnte bygningene, og for undertegnede del har den nye presteboligen vært et hjem i de tre ukene med undervisning her i Sandnes denne høsten. Veterinærstudenter på gammel studieplan av 2002 er i utgangspunktet i Sandnes i to separate uker i løpet av studiet, og velger man fordypning i produksjonsdyrmedisin på siste året blir man velsignet med fem uker til blant Jærens vakre moreneavsetninger og jorder. Men hvorfor sender Miljøuniversitetet™ studenter over fjellet hvert år for undervisning en i teorien kunne hatt på Ås? En kan bare spekulere, men det er nærliggende å tro at det henger sammen med det faktum at Sandnes har mye og tett husdyrproduksjon, og dermed stort potensiale for undervisning og praksis.

Undertegnede samt 13 andre veterinærstudenter har de siste ukene bodd og levd sammen i den nye presteboligen på NMBU Campus Sandnes mens vi har hatt kurset «Besetningsrådgivning og tilsyn» som del av fordypningen i produksjonsdyrmedisin på veterinærstudiets sjette og siste år. I løpet av kurset har vi

hatt teoriundervisning, besøkt gårder med ulike husdyr og hatt jobbskygging med Mattilsynet. Det hele har til tider føltes noe leirskoleaktig, da man bor tett oppå hverandre mens man følger det samme opplegget, har fellesmiddager og felles sosialt samvær på kveldene hvilket ofte innebærer kortspill, TV-titting eller god, gammeldags skitprat. I løpet av tiden på Høyland har mange adaptert en noe kontinental livsstil, hvilket har innebåret inntak av fornuftige mengder vin og/ eller øl til aftensmaten tilnærmet hver dag. En skal ikke si at dette har gjort oppholdet bedre, men det har definitivt bidratt til en viss stemning. Undertegnede kunne innledningsvis føle et visst savn etter Agrarmetropolens sosiale og spirituelle gleder, men en tilpasset seg kjapt Sandnes-livets mange små fasetter. Det positive med å bo tett med en liten gjeng over lenger tid er at man blir bedre kjent, også med medstudenter en ikke har hatt så mye kontakt med før. Oppholdet har dermed vært svært hyggelig for undertegnede, dog kan en forestille seg at det også har potensiale til å bli begredelig om en ikke kommer så godt overens med sine medboere. Av mulige fritidssysler på dagtid kan det nevnes jogging på de flate jærskveier, trening på Campusets eget treningsrom «Svettehola» (alternativt treningssenter i byen), surfing på Orrestranda, stirring i veggen og tur til den nærliggende Preikestolen. Når mørket faller på og kortspillet blir kjedelig kan Sandnes by på et yrende uteliv, og «Melkebaren» nomineres av undertegnede samt resten av presteboligen beboere i perioden som en sterk kandidat til stamsted for samtlige studenter som besøker området. Om neset av Sand blir for lite, er oljebyen Stavanger bare en times busstur unna.

NMBU Campus Sandnes er noe for seg selv, og det er snodig at ikke fasilitetene der benyttes i undervisningen av andre studenter på NMBU enn veterinærstudenter. Potensialet er stort, det mest åpenbare er mulighetene for husdyrvitenskapstudenter, men studenter i landskapsarkitektur vil også kunne få brynt seg, da det finnes store rom for forbedring av uteområdene på anlegget. Biotitstudenter kan studere monokulturene som finnes i det omkringliggende jordbrukslandskapet, og for Indøkstudenter er det sannsynligvis nok av prosessoptimalisering som kan gjøres i området. The list goes on and on, som man sier i statene.

Konklusjonen er at NMBU Campus Sandnes har kommet for å bli, og undertegnede unner alle og enhver å oppleve anlegget og alt det har å tilby.

- Innsendt av Aksel Njaa

Gammelt veterinærutstyr på utstilling i kontorbyggets kjeller

Kontorbygningen, innviet på starten av 90-tallet

Sauetjøset. Bæce.

Et skilt det er vanskelig å misforstå.

Undertegnede til høyre, skilt til venstre.

En relativt anonym innkjørsel.

Hyttbokas nedtegnelser tyder på at det finnes mye historie i veggene i presteboligen.

Leikfest på Ås:

Bunad, sveitte og rjomegraut

Åsmund Godal Tunheim
Skribent (Medlem av Leikarringen Frøy)

Vi dykkar ned i arkivet, og finn sak på sak om eit Aud.Max. stappa fullt av bunadskledde folkedansarar, ring på ring, drivne av taktfast feleslått som veltar ut frå scena. Breie glis, klaskande hæljar og hattar som fyk ned frå kosteskaft. Velkomen til Ås på 70-talet.

Eller meir spesifikt, velkomen til Leikfest på Ås. Dansefesten som i si tid makta å fylle Aud.Max. vegg til vegg med bortimot 500 folkedansarar. Leikfesten, tilskipa av Leikarringen Frøy, vart for fyrste gong arrangert i 1976. Det var den største i sitt slag i Noreg, og for mange Ås-studentar og folkedansarar; eit desidert årleg høgdepunkt. Rundt 70 friviljuge bidrog i diverse komitear for planlegging og velsmurd festavvikling, og folk kom frå alle kantar av landet for å taka del i storkalaset.

Festen starta alltid med middag. Rjomegrauten vart høgaktsamt spelt inn og plassert på dei ovlange borda og dei halvt tusen danseklare hogde innpå med både graut, spekekjøtt og lesk. Dette gjekk rimeleg kjapt, for alle var fysiske på å sette i gang og danse.

Spelemannslaga vart valt ut frå den tidas øvste hylle, og danserepertoaret var spekka med både gammaldans, turdans,

songdans og bygdedans. Særleg var bygdedansen Rørspols ein favoritt, og det vart trampeklappa i polstakt dersom spelmennene freista å spele noko anna. Då dei i to-draget nekta å spele meir (til ville protestar frå publikum), flytta heile kalaset til Festsalen, der lokale heltar i Flatlusa og Døgnflua heldt driven fram til 5-6 på morgonkvisten. Ofte var golvet framleis stappfullt på dette punktet, og sjølv om musikken etter kvart gjekk heim, heldt dansarane det ofte gåande ei god stund til. Til slutt snubla dei heimover med verkande lår, dyvåte av sveitte.

Dei som i si tid opplevde denne fremste av festar, lyser opp når temaet kjem på banen. Stemninga var visst heilt uslæeleg, til tross for at ingen drakk, og at hovudingrediensen var simpel folkedans. Korleis klarte dei dette? Kanskje har det sin grunn i at folkedansen stod sterkt i Noreg på den tida, eller at svært mange av deltakarane var unge og/eller galne Ås-studentar. Det er uansett

vanskeleg å seie kor dei henta denne dyriske dansegleda frå.

Men det varte ikkje evig. Utpå 90-talet dabba interessa av og ved tusenårsskiftet gjekk det heilt i stå, med få påmeldte og raude tal i rekneskapan. Folkedansen fenga ikkje på same måte som før, og Leikfesten døydde i dragsuget. Ein æra var forbi.

Men no, 25 år seinare, rykker det atter i Leikfest-lenkene. I 2024 fyller Frøy hundre år, og den praktfulle Leikfesten skal gjenopplivast. Laurdag 13. april, dagen etter Tradrevy, skal Aud.Max. endeleg på nytt stråle i bunadssølv, bruse av tonar frå felemusikk og dundre i dansetråkket til fleirfaldige danseringar. Bli med, då vel.

Julegaver i studenttilværelsen

Snart er den tiden der igjen, med julelogg, juletre, julekalender og ikke minst, julegaver. Og til julegaver hører ønskeliste til. Å lage ønskelister når man var yngre var en enkel sak. På listen sto gjerne alt fra trampoline og sparkesykkel til telefon og dyrere klær. Etter hvert som man ble eldre, var ønskelisten vanskeligere å skrive ned. For hva skulle man egentlig ønske seg som ikke var for dyrt eller bare tok plass?

Hvor ligger egentlig terskelen for hva man kan ønske seg? Kan man ønske seg dopapir? Det er jo en løpende utgift som må betales. Ulempen med å skulle ønske seg dopapir er jo at det ofte er noe man har felles i kollektivet. Det hadde kanskje ikke tatt seg så kult ut å skulle ta med seg dopapiret fra rommet hver gang man skulle på toalettet, ei heller praktisk dersom man glemmer toaletttrullen. Dersom man er villig til å dele julegaven sin er jo toalettet en ypperlig sak.

Når man blir eldre er fornuften mer frampå pannelappen. Man skal liksom ønske seg noe man kan bruke, men som ikke forteller at man har usunne vaner, men som også formidler at man tenker litt på framtiden sin. Det beste ønsket for å dekke alle disse behovene må jo være pensumbøker. Å sitte på julekvelden og bli påminnet livets strev er kanskje ikke det beste, men steike meg for en dyr gave, og ikke minst er den stor og tung. Bedre enn det kan det vel ikke bli på julekvelden?

En sikker vinner å ønske seg er de tingene man vet man vil ha bruk for når man skal starte det skikkelige voksenlivet. Hva er vel ikke bedre enn å begynne å samle på bestikk? Eller et fint servise? Så kan man få en tallerken av gangen, men det er ikke så farlig for man skal jo tross alt samle i mange

år. Helt til serviset skal ut av produksjon. Så man må hastekjøpe 20 tallerkener på utvalg. Og så når man omsider skal flytte inn i sitt eget hjem, kanskje med en annen, må man diskutere hvilket servise som egner seg i skapene. Da skulle man kanskje heller ønsket seg den hvitosten til jul, den som du uansett kom til å bli fornøyd med, men som du også kom til å bli kvitt etter rimelig tid.

Gjennom en høyst superserios og helt alvorlig spørreundersøkelse har jeg fått inn mange tanker om ønskelister. En gjenganger er at når man blir spurt om hva man ønsker seg ikke har noen idéer. Et godt tips her er å ha et dokument på telefonen som man kan oppdatere etter hvert som man kommer på noe man ønsker seg eller det dukker opp et behov. Man kan og skrive en liste med hva man ikke ønsker seg, så risikerer man ikke å få det man absolutt ikke trenger.

Ønskelisten etter bikka 20-årene er et komplett kaos av å bare ønske seg en handlepose med matvarer så man slipper å spise nudler hver kveld, til å tenke på framtidsutsikter og hva man trenger i sitt nye hjem. Så i år prøver jeg å gjøre det litt lettere for deg! Her kommer en topp 10 ønskeliste fra studentene på Ås:

Øverst på studentenes ønskeliste:

1. Penger
2. En flaske fancy drikke type rom
3. Sengetøy/laken
4. Steamer
5. Sokker type ull
6. Velværeprodukter type såpe, hudpleie, kremer
7. Glass type vin eller shot
8. Billetter type konsert, kino, standup
9. Tøfler
10. Hobbyting type garn, malelærret, perler

Helene Sylvarnes
Journalist

Anna Bjørke
Illustratør

Verdt å nevne:

Fred – denne er vanskelig å kunne pakke inn, men man kan ønske seg støtte til Redd Barna eller UNICEF.

Kjæreste – vanskelig å pakke inn, også vanskelig å bestille innen 1 måned grunnet lang leveringstid, men kanskje mulig til neste år med litt innsats.

Tid – dette kan like mye være en julegave til deg selv. Sett av tid til deg selv og det du liker å gjøre. Se en film du ler eller gråter av. Inviter noen på en kopp med te. Ta deg tid til de tingene du liker.

Penger – dette kan ofte oppleves upersonelig, men når man ønsker seg penger til noe spesifikt for eksempel en konsert, noe man samler på, noe som tar lang tid å spare til kan det bli mer personlig.

Middag sammen – en fin julegave til hverandre, man blir enig om ta middag sammen en dag. Man slipper å stresse med å finne gave og man får tilbringe tid sammen.

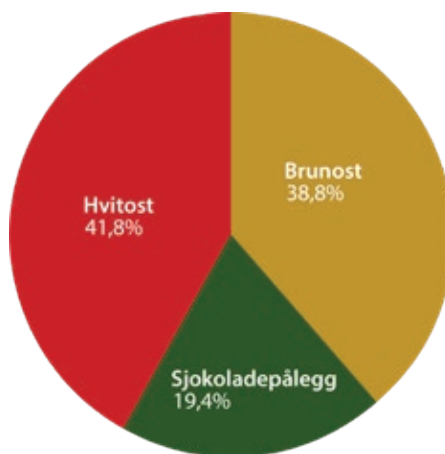
Deler av denne artikkelen har noen påstander. For å underbygge artikkelen har skribent gjennomført en undersøkelse, tallene fra denne undersøkelsen kan sees her.

Kunne du ønsket deg pensumbøker til jul?
70 svar

*Studenter flest kunne ikke ønsket seg pensumbøker til jul, men dette betyr ikke at det ikke er en god ide. Vurder det ;)

Hvilket pålegg ønsker du deg aller helst til jul?
70 svar

*Studenter flest ønsker seg hvitost. Noen kaller hvitost for gulost. Dette tallet kunne da vært høyere dersom det også sto gulost i spørreundersøkelsen.

Har du noen gang ønsket deg trampoline til jul?
70 svar

*Det noteres at et fåtall var interessert i hopping, mens et flertall allerede hadde trampoline. Det er godt mulig at folk ikke ønsket seg selv for de kunne låne naboen sin trampoline, dette skal kartlegges i en undersøkelse etter jul.

BÆREKRAFTIGE JULEGAVER

Marie Tjelta
Journalist

Anna Bjørke
Illustratør

Julen sniker seg på og etter eksamensmaset finner du kanskje deg selv i et kappløp med tiden for å få kjøpt inn julegaver til den 24. desember. Frykt ikke, Tuntréet got your back med sine bærekraftige julegavetips. Vi tok kontakt med Framtiden i våre hender som nylig har startet opp lokallag på Ås og fikk tips av dem også. I dagens konsumeristiske gavekjør er det ofte lettest å kjøpe en upersonlig masseprodusert gave som kan tære på studentbudsjettet, men ønsker du noe mer unikt, rimeligere og ikke minst bærekraftig har vi gavetipsene for deg!

Opplevelse

Å gå for en mindre materialistisk gave kan både være mer bærekraftig og betydningsfullt for mottakeren. I stedet for å gi en gjenstand skaper du spenning og minner. Om opplevelsen er noe du og vedkommende skal gjøre sammen er dette også med på å styrke forholdet deres!

Eksempler på dette kan være: en reise hvor dere drar på hyttetur, telttur eller interrail, dra på kino, spise ute på restaurant, dra på en piknik, ta en café-date, lage treretters middag hjemme, gå på skøyter eller ski.

Personlig gavekort

En kreativ og morsom gave er å lage et personlig gavekort til vedkommende. Da kan du klippe og lime og lage et kort med en liste over tjenester de kan sjekke av. Dette kan passe perfekt for en kjæreste eller bestevenn.

Eksempler på dette kan være: å ta oppvasken for dem, spandere kino eller middag ute, gå en tur, ha veto på å velge en film dere skal se eller gi en massasje.

Hjemmelaget gave

En hjemmelaget gave får et mye mer personlig preg og viser at du har lagt ned tid og arbeid i gaven til vedkommende, fremfor å kjøpe noe i en butikk hvor du får det ferdig innpakka og alt mulig.

Eksempler på dette kan være: håndarbeid som å strikke, hekle, brodere eller makramere en gave. Det finnes ikke grenser for hva du kan lage med et garnnøste. En god og varm genser, en cardigan, miniskjert til halsen som har blitt trendy i det siste, flaskeholder til for eksempel vin, et handlenett, en planteholder å henge i vinduet, bordbrikker eller en balaklava.

Mange har også en del restegarn liggende som de ønsker å gi bort eller selge billig på finn. Du kan alltid ta kontakt med din lokal strikke-entusiast eller bestemor og spørre om de har noen nøster til overs.

Om du ikke er typen til å fikle med tråd har vi også tipsene til deg! Du kan for eksempel dra ut i Vollskogen og samle tykke eller tynne greiner, disse kan brukes til å lage en rekke kule julegaver. Hva med å flette det til en krans eller kurv. Eller bruke litt tykkere greiner til å lage en rustikk bokhylle, knagger til å henge opp jakker eller surr en lyslenke rundt for å få en kul lampe.

Hjemmelaget mat

Å gi bort noe digg du har laget fra bunnen av viser både omtanke og kan være en koselig juleaktivitet for deg eller kollektivet ditt. Da er det viktig å ha holdbarhet i bakhodet.

Eksempler på dette kan være: Hjemmelaget

pesto, ristede mandler og hjemmelaget hasselnøtt-sjokoladepålegg (aka nugatti) som kan gis på tomme syltetøyglass. Du kan også bake julekaker som havreflarn, kokosmakroner og pepperkaker.

En brukt gave

Ingenting er mer bærekraftig enn å gi en brukt ting et nytt liv som gave. Hvis det er en spesifikk ting du ønsker å gi kan du sjekke om du finner det brukt på enten en bruktbuikk, Finn eller Tise. Ofte får du det til en mye rimeligere pris! Du kan også ta turen nedennom free store på Pentagon I og finne brukte klær helt gratis! Har du en kjedelig bukse eller genser kan du brodere på den og få et helt nytt, unikt plagg. Kanskje du i fjor jul fikk en gave du har fra før eller ikke trenger, gi den videre til noen du tror trenger den denne julen!

Forbruksvarer

Varer som er kjipe å kjøpe selv, men som ikke trenger å være kjipe gaver av den grunn! Eksempler på dette kan være: alkoholholdig drikke, hva med en flaske god vin eller musserende til nyttårsfeiringa, kaffe, en god teblending, tannkrem, tannbørste, en god olivenolje eller balsamico til å ha i salater, nøtter og frø, urter og krydder, leppomade og håndkrem, velduftende såpestykker, varme ullsokker og votter.

STORBANDET SKINNER IGJEN

Etter en tradisjonell fleskemiddag med Vaktårnets gammelmunker, ankommer jeg Ås-studentenes storstue litt bak skjema. Det angrer jeg på umiddelbart. Straks jeg trer inn i Aud.Max. denne kvelden skjønner jeg at hvert sekund her er hellig.

I salongdøren inn til festivitaten blir jeg stående og vaie. Mine øyne sperres opp, hårfestet rykker flere tommer bakover og nakkepelsen strutter som om skroten var kobla direkte på det lokale strømmettet. Reaksjonen skyldes det vakre, det sjeldne, det aldeles fabelaktige som foregår på scena og ikke minst foran scena: Bak et danse-golv som nesten renner over, står nær 40 staselige Storbanditter og utgryter et helt værssystem av elegante og suggererende toner fra sine messingsblinkende instrumenter.

Med ryggen frekt vendt mot publikum står en dirigent veivende med sine snippkledde armer. Han har alle de spillende marionettene i sin suverene makt. Jeg vil anta at han har mye av æren for det vi i salen kan bevitne, noe som kanskje er å forvente fra slik fagekspertise. Men god dirigent eller ei: Storbandet framstår som gjennomprofesjonaliserte musikere. Det brede ensemblet fyller hele scena med jazzy, presise og storslåtte komposisjoner. Gjennom hele kvelden overøses vi med publikumsfavoritter, mye i klassisk 20-talls Dixie- og hot jazz-stil, men også en del nyere populærmusikk som omhyggelig endevendes av Storbandets trolldomskunster. Gjestene bombarderes med suggererende rytmer og synkoper, elleville gjentatte modulasjoner og grove, komplekse avslutningsakkorder. Et diskre lysshow står i giv akt til det hele.

God sentrifuge på golvet

Det mest spesielle med begivenheten er likevel det konstant fullstappede danse-golvet, som er noenlunde kaotisk, men stemningsfullt. Til tider kan det ligne en uoversiktlig krigsscene fra en lavbudsjetts actiondrama-middelalderfilm, men forskjellen er at gjestene i Aud.Max. ikke er fylt med vrede, men med glede: en sprudlende og barnlig fryd over endelig å få

servert noe god musikk, og ikke minst stasen over å kunne svinge på en blid og hengiven partner. Til tross for tidvise store og brå utslag og livsfarlige hestehalepisker, ser samtlige ut til å nyte det; smale øyeglusser og brede tannsett glimter som morild fra hele det kokende danse-golvet. Journalisten får selv vondt av å sitte og notere, og må flere ganger opp å riste fra seg i kaoset som utspiller seg foran musikken.

Ufeilbarlige?

Journalisten må meddele at selv om pop i storbanddrakt er fint, er det de klassiske 20-tallslåtene som treffer hjertet nærmest og som får det til å krible vilt i opptil flere kroppsåpninger. Dersom man skal utfylle sitt mandat som kritiker, må det også nevnes at Storbandet til tider kan fremstå litt stive. Selv om de alltid leverer hundre prosent på teknikk og spiller pent og riktig, savner

jeg innimellom litt ekstra futt og show fra utøverne på scenen. Her og der kommer det også noen litt dovne passasjer, hvor folk kanskje får en sårt trengt pust i bakken, men både disse og pausen i midten tapper lufta litt ut av stemningsballongen. Men for all del. Her spikker jeg på en allerede glatt flis. Det er først og fremst det generelt skyhøye nivået som gjør at journalisten kan tillate seg å rynke litt på nesa over det ikke-ufeilbarlige.

En begivenhetsspekket kveld

Gjennom kvelden utspiller det seg en rekke interessante scener. Blant annet dukker en celeber rørlegger opp i form av en forrykende versjon av Super Mario 64 sitt hovedtema, som går rett hjem hos journalisten. Den obligatoriske 'Footloose' gjør også sitt med danse-golvet, og folk kjemper voldsomt. Plutselig kommer

Foto: Marie Måge for Studentsamfunnet i Ås

også vokalistene trekkende ned på golvet og drar i gang en slags nedstrippet Jenka-variant uten koreografi, som etter hvert lenker sammen hele dansegolvet til en lang, buktende slange.

Men kveldens utvilsomme høydepunkt er når vokalist Vendel Agathe Hide overrumpler oss alle med den mest overbevisende og sinteste versjonen av 'Killing In The Name' journalisten noensinne har hørt. Hun er kledd i caps, sidebukser og ei diger T-skjorte og freser fra seg med aggressive gloser over heftig vrenget gitar, tunge trommer og spydig brass. Selv de mest gutturale utbruddene i originalen, tas fullstendig på kornet. Det er mildt sagt imponerende, og ikke minst veldig underholdende. Publikum vet ikke helt hva de skal gjøre, og danser forfjamset. Men en påfølgende og aldeles nydelig leveranse av 'Feeling Good', mykner opp våre forsteinede hjerter. Klassikeren innledes med drømmende jazzpiano og avsluttes med en syndflod av modulasjoner som får journalisten til å brøle høyt. Tolkningen lever sannelig opp til låtas navn.

Kontemplasjon over festkultur

Slike fester er sjeldne i dag. Derfor sitter jeg igjen med en følelse av at vi er veldig heldige. For det første: musikken er aldeles uforskammet god. Studentstorbandet (vårt eget, halleluja!!!) leker seg gjennom synkoper, skamløse modulasjoner, sylskarp vokal, ublyge solopassasjer og et lydbilde som treffer alle sansene i kroppen. For det andre: hundrevis av unge sjeler fyller golvet og danser, simpelthen fordi musikken ikke tillater annet. I et glimt føler jeg at vi er tilbake i 1920, en dansens tid. Etter alt annet enn danseferdighetene å dømme, riktignok. Thorvald og Tora gjør likevel et tappert forsøk, og scorer fullt på dansegledde. Og er det ikke nettopp derfor vi danser?

Konserten slutter så altfor brått, og publikum må ulykksalig avfinne seg med at det er minst et halvt år til neste gang. Storbandet satser åpenbart på kvalitet foran kvantitet, noe som kler deres eksklusive lydbilde. Det er virkelig helt vanvittig at vi, på et skarve bærekraftsuniversitet, kan nyte slik ekstatisk høykvalitetsmusikk, utført av helt vanlige medstudenter. Det er til å få gåsehud av.

Åsmund Godal Tunheim
Journalist

Ett FÅR ete fåreningsshow

Celine Våga
Journalist

forkant av DÅsrevyen har jeg egentlig litt forventninger til kveldens FÅRestilling. DÅs er jo kjent for å kunne lage et show, til tross at dansinga som regel spiller på noen sexy moves og fleksible bein. Det skulle vise seg at forventningene mine ble møtt, men ikke lenger.

Danseforeningen DÅs har blitt ti år, og i den anledning holder DÅs et FÅReningsshow kalt; "Tilbake til FÅRtiden". Danserne har hentet inspirasjon fra dans gjennom tidene og danser seg gjennom både glamorøse og gulle tiår. Idéen er spennende, og DÅs holder seg tro til tematikken gjennom hele showet.

Det skal sies at FÅRestillingen er et danseshow, og ikke en revy. Det er ingen vittige sketcher eller smarte satirer om verden rundt oss, ei heller musikk mellom sceneovergangene. Men dans er det virkelig! Koreografien er spennende, vakker og til tider rett og slett imponerende. Historiske momenter fra dans gjennom tidene, er å finne spredt gjennom showet og de leker

seg med sjangere. Noe akrobatikk og modige stunts viser de oss også; her har de virkelig prøvd å gi oss noe vi ikke har sett dem gjøre før. Dessverre, er dette også hvor kvalitetene ved FÅRestillingen ser ut til å nå sitt høydepunkt.

De danser som om de har stjernestøv på tærne, men revyen mangler det ekstra tryllestøvet. Å blande inn revymomenter virket kanskje ikke som den mest gjennomtenkte idéen. Sketchene var ikke i overflod, og de nådde heller ikke stjernestatus. Selv lo jeg ikke én gang i løpet av showet, selv om jeg kanskje kan skylde meg selv; med kun en Mango IPA innabords. Men, for å være rettferdige, la gjengen virkelig ned en solid innatts og publikum lot seg begeistre.

Med stolthet forklarer DÅs i en av de få sketchene sine at "vi danser sexy for vår egen del". Dessverre mister denne uttalelsen sin overbevisningskraft, når de for kveldens anledning kun har invitert de mest beryktede herreforeningene på Ås (og selvsagt familiemedlemmer) til å være front row vitner til deres rumpevriking og 'sexappeal'. Om dette skyldes mangel på selvinnsikt eller ment som intensjonell ironi, er ikke godt å si, men uheldig er det i hvert fall.

Det positive i dette verket, er definitivt valget av Aud.Max. scene. DÅs viser seg å være blant de få foreningene som virkelig kan levere et dugelig show her. Dette skyldes ikke bare evnen til å fylle scenen med

Foto: Samfunnet, Vivian Jiang

Foto: Samfunnet, Vivian Jiang

Foto: Samfunnet, Vivian Jiang

Studentting 6

Martin Hansebråten
Journalist

Olina Søyland Bru
Illustratør

Wilhelm Anthun, leder i AU, så utover rommet. Studenttinget skulle sparkes i gang. Dette var årets siste studentting, og det syntes på studenttingsrepresentantene. Noen var slitne og ferdige med lange og korte verv; andre skulle stille til gjenvalg og et nytt år i Ås-demokratiets indre.

Siri Fjellheim satt bak meg. Hun hadde en runde med såkalt 'smalltalk' med AU før Wilhelm slo klubba i bordet, og ønsket velkommen til Studentting 6. Deretter kom Fjellheim på banen. I sin hilsen snakket hun om sin bakgrunn i undervisning og jobben i grunnkurset i genetikk, og i å forske på genetikk. Hun forklarte så om viktigheten av forskningsbasert utdanning, og koblingen mellom forskning og utdanning på forskjellige nivå; både bachelor, master og ph.d. Mangfold, bakgrunn, samarbeid med studenter og AU, studiepenger til utenlandske studenter og akademisk frihet var andre moment hun tok opp.

En rekke valg av diverse representanter, generaler og styremedlemmer ble gjort. De som stilte til universitetsstyret presenterte seg selv, men dette valget er et urnevalg som alt har skjedd i det du, kjære leser, har fått fatt i Tuntréet. Faddergeneral skulle velges inn, noe som er ganske nødvendig for at fadderuka skal skje. AU hadde ikke klart å finne noen som ønsker å stille. Masse benking, ingen takket ja. Dette ble lagt på is og tatt opp i slutten av møtet, hvor det på magisk vis var noen som stilte, og ble valgt. Valgnemnda viste seg også å bli et problem, men tre ble valgt inn, og AU skal sørge for at siste plass blir fylt.

Et annet valg var leder av kontrollkomiteen, som er ansvarlige for at studentting avholdes etter boka, der en ble valgt med akklamasjon. Dette gjaldt også ordstyrerne. Det var derimot mange kandidater som stilte til valg som delegat til NSOs (Norsk studentorganisasjons) landsmøte. Det ble avgjort ved skriftlig valg; NMBU sender dermed en full delegasjon til landsmøtet.

En hovedsak under studenttinget var vedtak av studentdemokratiets langtidsstrategi.

Dette er hva studentdemokratiet skal jobbe med frem mot 2026. Diskusjonen gikk rundt hvordan en skal definere gratisprinsippet, og hvordan dette skal oversettes til engelsk. Saken ble vedtatt med ett endringsforslag hvor både kommunen, og ikke bare fylkeskommunen, nevnes i delen om fastlegeordningen. Etter dette ble handlingsplanen, altså hva som AU spesifikt skal jobbe med i 2024, vedtatt enstemmig.

Den dårlige økonomien til studenttinget, var ikke så ille likevel, siden NMBU dekker lønnsøkninga til AU. Å betale lønn til Faddergeneral kan fortsatt bli et problem for senere år siden dette ikke dekkes av universitetet. Budsjettet ble vedtatt enstemmig, med en endring som omtaler Faddersekretæren med sitt nye mer militaristiske navn, Brigadér. Til slutt ble miljøpolitisk dokument enstemmig vedtatt uten diskusjon. AU fikk skryt for at alle momenter fra diskusjonen fra forrige studentting ble med.

'Boy oh boy' var dette enda et studentting. Kaken var meget velsmakende denne gangen også! Takkotakk til BIOVIT!

PRESTEPRAT

Det går mot jul, og det er mye julestemning å hente for den som liker det.

Jeg er veldig glad i jula, både maten og musikken og stemningen; men da jeg var liten, synes jeg jula var vanskelig. Faren min var syk, og det var ikke alltid like trivelig å være hjemme. Derfor er mitt beste juleminne, egentlig et ikke-juleminne!

For ett år da ting var spesielt vanskelig hjemme hos oss, fikk jeg melding fra en god venninne som lurte på om ikke jeg ville komme på julefri kveld hos henne. Da hadde hun ryddet vekk all julepynten fra kjelleren deres, og gitt moren sin streng beskjed om å holde seg langt unna med julekakene hun vanligvis satte fram.

Det er kanskje den fineste jula jeg har hatt noen gang, og jeg tenker på den med masse varme og kjærlighet, bare på grunn av denne ene dagen.

Noen ganger føler man seg litt i utakt med resten av verden. Det kan være du gleder deg masse, mens alle andre er opptatt med sitt. Eller kanskje du er lei deg for noe, mens «alle andre» virker glade og fornøyde. Kanskje har du store forventninger til noe, som andre ikke bryr seg nevneverdig om. Og andre ganger igjen klarer vi ikke å se frem til de tingene som andre ser frem til.

Både i gleder og sorger, kan det være godt å få dele det med noen, enten det er en venn, en profesjonell samtalepartnerS, eller til og med Gud. Og det er godt å vite, at selv om ting kanskje føles annerledes her og nå, vil det endre seg. Det er ikke alltid det føles sånn, men det vil det. Nå kan jeg for eksempel ærlig si at jeg gleder meg til jul.

Jeg håper du får en god advent og jul der du er. Og hvis du ikke har det, håper jeg du gir deg selv lov til å ha en julefri dag. Kanskje er det akkurat det du trenger, for å se litt lysere på det igjen.

Jeg ønsker dere alle en god adventstid – og trenger du noen å dele tankene dine med, er det bare å ta kontakt!

Jane Christin – vikarierende studentprest

Jane Christin er vikarierende studentprest ved NMBU. Studentpresten har kontor i kjelleren til venstre i Urbygningen. Studentpresten er tilgjengelig hvis du skulle trenge noen å snakke, diskutere eller rådføre deg med.

Avtaler gjøres med Jane: jane.christin.siewartz.dahl@nmbu.no, 454 99 004

KONTORFLØYA

Ho(e) ho(e) ho(e)!

Ballen rullar fortare og fortare for UKEorganisasjonen 2024. Det blir stadig ansett fleir frivillige og det gler oss at organsisasjonen stadig veks! miniUKA er snart her, og det er berre å halde av datoane 28. februar til 3. mars 2024. Vi gler oss stort til miniUKErevyen, konsertar, aktivitetar og til å endeleg kjenne på UKEfølelsen atter ein gong. Det er jo også snart eksamensperiode, og vi ønskjer alle masse lukke til med den siste innspurten før ein vel fortjent juleferie. Med dette ønskjer vi dykk masse god jul og godt UKEår!!!

Innkøyringa av dei nye styremedlemma er godt i gang, og vi avtroppande byrjar å sjå slutten på vår tid i Næringslivsutvalget. Vi ligg ikkje på latsida av den grunn, og planlegginga av vårsemesteret og ikkje minst Karrieredagen Vår er godt i gang. Hald av onsdag 14.februar, for då står bedriftene klare i Aud.Max for å bli kjend med akkurat deg frå 12.00-15.30!

Samfunnet går inn mot siste åpningsperiode, og vi gleder oss til å få gjennomført våre siste arrangementer. Vi har etter GF også fått inn 4 nye styremedlemmer, som allerede har fått prøvd ut hva det betyr å sitte i Samfunnsstyret! Planleggingen av vårsemesteret er også godt i gang, og vi er spente på hva som vil falle i smak hos medlemsmassen. Til slutt ønsker vi å takke alle som har bidratt til at Samfunnet går rundt, både av medlemmer, komitemedlemmer, og styremedlemmer!

Ingeborg Tuften

Ingeborg Tuften
UKEsjef for UKA i Ås 2024

Birte Lise Liset

Birte Liset
Leder av Næringslivsutvalget ved NMBU

Maja Raz Karterud

Maja Raz Karterud
Leder av Samfunnet i Ås

STUDENT-TING

Hei fine folk,

Vi i AU håper høsten har vært god mot dere, og at dere gleder dere like mye til jul som oss. I skrivende stund er vi midt i en travel, men veldig spennende tid: vi har gjennomført årets siste Studenttingsmøte, urnevalget er over, tillitsvalgte skal læres opp og neste semester skal planlegges.

Det har vært en tid preget av mange valg. Gratulerer til Ole Josef Pinaas som ble valgt som ny faddergeneral, og gratulerer så mye til valgvinnerne i fakultets- og universitetsstyret. Lykke til med arbeidet deres! Ny valgmennd og delegate til Norsk Studentorganisasjons Landsmøte 2023 kom også på plass på studentting 6.

Vi ønsker velkommen til alle nye tillitsvalgte som fikk verv på allmøtene, og det ble avholdt et suksessfullt tillitsvalgtseminar for disse.

Det er dere som er studentdemokratiet, og vi gleder oss til å følge med på arbeidet dere gjør.

Nå går vi inn i tiden for den årlige klementin overdosen, diverse julebord, rikelig med julemusikk (kirkekonsert med NMBU-korene om man er ekstra heldig!) og eksamener (liste i prioritert rekkefølge) – vi håper dere har mye godt å se fram til.

Vi i AU er takknemlige for at vi har fått jobbe for verdens fineste studenter, på verdens fineste universitet i snart et helt semester allerede, og gleder oss til å se hva nyåret vil bringe.

Med ønske om en bra eksamenstid, en kjempefin jul og et riktig godt nytt år,

Wilhelm Olav Anthun, Martine Bingen og Camila Noel Moreno
Studenttingets Arbeidsutval 23/24

Wilhelm O. Anthun
Martine Bingen *Camila Noel Moreno*

SEXOLOG

Mannens seksualitet....

Til meg som sexologisk rådgiver kommer menn med problemer knyttet til lyst, orgasme, kropp og identitet. Noen forteller om vonde opplevelser og relasjonsutfordringer. Andre fordi de opplever at de ser for mye porno, har prestasjonsproblemer eller mener penis ikke lever opp til forventningen.

Fellesnevneren er at de tilhører majoriteten av menn- fordi de fleste menn seksuelle problemer i løpet av livet. Fellesnevneren er også at de tilhører minoriteten av den majoriteten som oppsøker hjelp.

De fleste synes det er vanskelig å snakke om utfordringen. De har ikke nevnt den for en sjel. Problemet kan ha vokst seg så stort at det har gått utover den psykiske helsen. Mange forteller om følelsen av å ikke leve opp til forventninger eller yte som forventet. For mange av disse er lysten på sex borte.

For noen er penis sitt utseende eller funksjon problemet. Mange har opplevelsen av å ha mistet en viktig del av sin identitet som mann. Noen av unngår sosiale sammenhenger, unngår intime relasjoner og unngår å knytte seg til noen i frykt for å bli avvist. Noen er ensomme.

Andre opplever at de ikke er «politisk korrekte» og at det er noe feil ved dem. At de har fantasier de helst skulle vært foruten, at de tenner på noe «de egentlig ikke» skulle blitt opphisset av. At de har ønsker de ikke tør fortelle om. Mange forteller om usikkerhet og skam.

De fleste som har oppsøkt hjelp opplever lettelse. Lettelse over at de ikke er alene om å ha den utfordringen. Lettelse for at de er en del av majoriteten. Lettelse over å endelig kunne fortelle. Lettelse for at de er friske. Lettelse når skammen slipper taket. Lettelse over at det finnes hjelp.

Velkommen til en samtale om din seksualitet hos meg på helsestasjon for studenter. Husk at etter uke 50 er vår nye adresse er Tunveien 2, 1430 Ås.

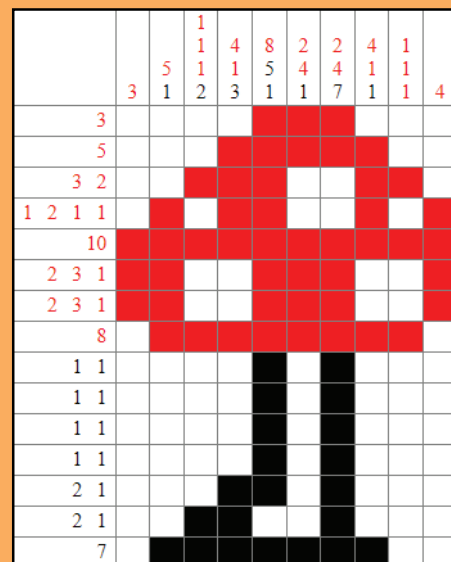
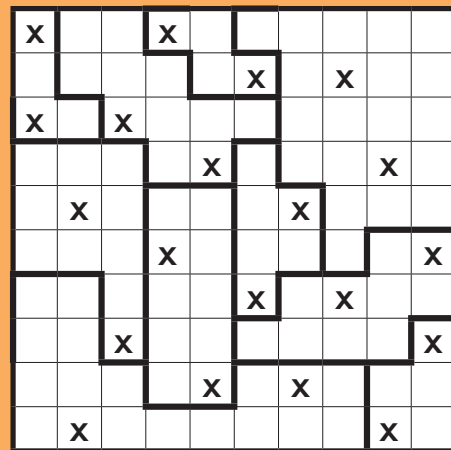
Maria Bendheim

Sexolog

SPILLSIDEFASIT TT09

Ordgate: Hva ønsker du deg til jul?

SPILLSIDENE

Julespesial

Tilde Milia Skåtun
Spillsideansvarlig

I denne siste utgaven har Tuntreets redaksjon gått til innkjøp av en helt fantastisk julegave! Den gjemmer seg et eller annet sted på campus.

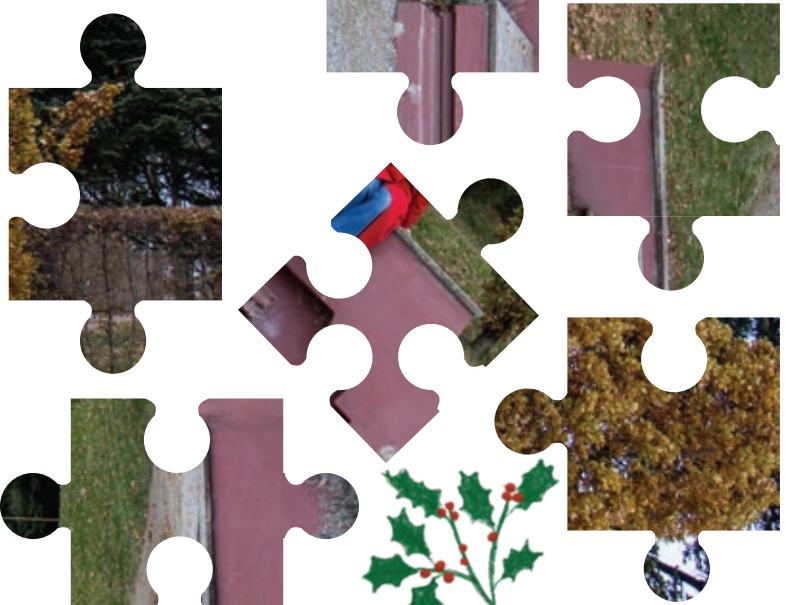
Tre mulige gjemsteder ligger i svarene på ordgatene i kryssordet. Men hvilken er riktig mon tro; 1, 2 eller 3? Og hvor skal man begynne å lete?

Puslebrikkene rundt omkring vil gi deg svaret, men her er det førstemann til mølla (campus)! Det ligger også noen brikker på neste side. Vær forsiktig med saksen!

Legg gjerne ut et bilde og tag Tuntreet dersom du finner julegaven <3 Og et tips til alle dere som selvfølgelig vil spare og gjenbruke dette flotte puslespillet (med et svært flott motiv): lim på et ark eller to på baksiden før du klipper, for ekstra stabilitet.

OPPDRETT		HUMRE		HEVDE		POPULERT		ARBEIDS-
SANG		VÅPEN		BYGGER		ÅRSAKEN		RØM
UTTRYKK		ENER		DESSERT		SELVET		SØ I
HEDER		MØBEL						SENTRAL-
		TOLKE				GAMMEL		ASIA
		PJOKK				MANN		SPORRE
				TIARA				NORDISK
				TALL				PIRAT
JAKTMANN								PELVIS
1	→					→		
	IMOT					SERVITOR		
				FORBY				RELIGJØST
				STA DYR				VESEN
								LUKTER
-FISK				ORDNE		FUGLEMAT		
SVI				SENGEN				
MÅLENHET				SKARP		PULSÅRE		
SENIOR				KANT				
		UTTRYKK						SYM-
		MISNOYE			TILLATE			BØLSK
		FLYPLASS						
					JID MAN			
					KUN FULL			
					FØRETA			
					SEIRET			
KORN-								2-1
HUSET								
BARNE-								STA
BOK-								
FIGUR-								
EVEN-								
TYRER		LUFT	SERVER-					SJAU
			ER					LAND-
			KRETSE					KODE
PYNTEN						SØLV		BARNET
								SNIKE
3	→							
	THE IMPALER						LIDEN-	
							SKAP	
							GAPER	
KON-					ALTM-			GRØNN-
STANT					FATTENDE			SAK
SERJØS-					KONDI-			TRAFIKK-
TJET					MENT			ÅRE
				SE FRAM-				
				TILDEN			LYDAN-	
				UTT-			LEGGET	
				RYKK				
HÅMISTANKE			STAV				REISE	
EUROPEER							BRA	
EUROPEER			SOVETOY					
EUROPEER								
EUROPEER		AGENDA						
EUROPEER		METER						
EUROPEER		OVER						
EUROPEER		HAVET						
	STOR			ROBERT				FAMILIE-
	MENGDE			DE...				MEDLEM
	IDRETT			Å-EN				FISK
				TO LIKE			FUGL	
				FINNES			KRISE	
TROER-								KNA
DIGHET								STJELE
PENGE-								
STØTTEN								
HAGE-		DØDS-			VÅGER			TIPS
NISSE		GÅVE			TILSKUER			SEIN
		RYKER						
				ØK				TAKLER
				KAN				KRY
SNERRE	LENGSEL-						WC	
	EN						LAST	
	OSS						NOT OFF	
				TA OVER				
				ELV				
IRIDIUM		SORG-						DONERE
		TEG-						
		NENE						

TU REET

gäve ang 78

Foreningsprat

Kulda gneistar kring husnova, og attrå til å halde varmen aukar i takt med talet på kalenderen. Dette løyser vi i Frøy med å danse på alle tenkjelege stader i tide og utide.

Eg kan med handa på hjartet seie at dei som passerer ei tid på Ås utan å sette foten innom eit Frøy-arrangement får ei langt fatigare, tristare og mindre innhaldsrik studietid. INGENTING er som å taka del i eit kokande, sentrifugerande dansegolv til ekte, levande dansemusikk frå drivande dyktige spelemenn.

Frøy tel no nesten 70 medlemmar, og vårt største problem om dagen er at vi har for lite plass på øvingsrommet. Men sjølv om Festspisesalen er trong, er det alltid rom for fleire: vi pliktar nemleg etter vedtektene våre å jobbe aktivt for å fremje folkedans- og musikk på Agrarmetropolen, og det verkeleg utan noko øvre grense.

Vil du pikke rust av livsglede og få sving på skrotten? Møt oss på følgjande hendingar:

- Frøy-øving på Festspisesalen 18-20 kvar onsdag
- Julegnikk med Flatlusa i Klubben 1. desember
- SmakÅs Jul 9. desember
- Førjulsdag på Follo museum 10. desember

Nytt sjansen, no. Sit ikkje der som eit attgøyme.

Riktig god (før)jul!
Helsing Leiaren

*Skaal FFD!
Skaal Skriver!
Skaal sparegris!
Skaal Hunkatter
Skaal Qlturelle samt Xklusive!
Skaal Pusekatter!
Skaal Tora samt Thorvald!*

*Her kommer en Gaate
Den maa løses med Maate:*

*Jeg lyser opp en gemen Hverdag
Gir deg umiddelbart Velbehag*

*Er du ei mett
Kan jeg hjelpe dig lett*

*Jeg er gylden som Gull
Samt gjør dig alltid full*

Hvem er jeg?

*Om du ei endaa er trygg
Kan Vi røpe at Svaret er Kildebrygg!*

*Qlturell Hilsen
KG Nina, Hurrakatt Åse, Arsenalist Cathinka,
Kunstnerisk Mathilde, Pusekatt Astrid samt
Pusekatt Vår*

Det er mye som skjer nede på møterommet UU116 i Ur for tiden.

Vi jobber iherdig med å kontakte bedrifter i nærområdet for å sette på plass de siste internshipsene, slik at de er klare til å utveksles mot internasjonale internship til norske studenter til våren. Workshops, karaoke-kvelder og julebord står selvfølgelig også på programmet, før de fleste går inn i eksamensperioden. Ønsker du å følge med på det vi gjør, følg med på julekalenderen vår på Instagram: iaeste_aas, eller tiktok da ofc; iaeste_aas.

Siste utgave for i år
Det føles ut som vi startet i går
Eksamen nærmer seg
Og mange er allerede lei

Julebordet med Unity var en vellykket
kveld
Det var som et slags bordell
Vors med Bjældeklang har vi også
hatt
Mange av oss ble litt betatt

Karsk i bollj, ropte TF
Da vi hadde vårt treff
Det hørte vi selvsagt på
Og drakk til vi ble blå

Førstefrøken takker for seg
Men det gjør ikke jeg
Vårt nye styre er blitt valgt
I F&F-huset er det kaldt

Layout prøver seg stadig på en ny vri
Jeg håper den tid er forbi
Foreningsprat er alltid gøy å skrive
Selv om redaktøren har viktigere
ting å drive

Årets siste bodega er i morgen
Siste mulighet til å drukne sorgen
Nå er det bare å droppe alt sosialt liv
Så skrives vi etter nyttår med ny giv!

Forfatterfrøken

Med fornem hilsen
Feminin & Fornem
v/Førstefrøken Oda Sofie Rogstad

Koneklubbvisa

Når kveldene blir lange og promilla setter
inn
Så sier vesle husmor til koneflokk sin:
Hvis alle chugger drikka, og ikke blacker
helt
Da får vi dratt på samfunnet, og jellyshots
blir delt

Heisann og hoppsann og fallerallera!
Når koneklubben kommer, da skal alle være
glå!

Heisann og hoppsann og fallerallera!
Når koneklubben kommer, ja da vet du det
blir bra!

Omsider kommer tiden som Maren ventet
på
Johanne, ta med leggen, for nå må vi faktisk
gå
Vodkan er i bh'n, får shots det skal vi ha
og halve gruppa sjangler, ja dette går nok
bra

Heisann og hoppsann og fallerallera!
Når koneklubben kommer, da skal alle være
glå!

Heisann og hoppsann og fallerallera!
Når koneklubben kommer, ja da vet du det
blir bra!

Med vennlig hilsen
Koneklubben Freidig v/
Nestsjefskoneemne

Vi vil takke alle som kom for å se
FÅRestillingen vår og håper dere likte
tidsreisen vi tok dere med på <3 Dødsgøy
at så mange tok turen for å se vår første
FÅRestilling i Audmax! Nå som vi har
landet i nåtiden er vi (i skrivende stund)
spente på å kunne lese anmeldelsen til
tuntreet. Dette semesteret har uten tvil vært
hektisk og det er dessverre på tide og innse
at vi faktisk er studenter som må gjøre siste
innsjurt på skolearbeidet før tiden renner
ut. Med eksamensperioden i gang ønsker vi
alle masse lykke til på eksamener! God jul
og godt nyttår! Vi Brækes på nyåret!

Med vennlig hilsen
Styret i DÅs - Dans Ås
v/ FikseDÅs Tonje Tafjord

Har du hørt at...

Seriøst

La oss avholde SAMFUNNETS Grand Prix! La oss velge en sal der det kun er plass til aktørene!

- Runkering

penis123

Jeg stemmer runk<3

“Påmelding kommer”

Se for deg at du er medlem eller komite på samfunnet også får du ikke engang muligheten til å melde deg på samfunnets egen grand prix

Oppgitt

Hvorfor driver markedsføringssjefen til Samfunnet og skriver “penis” i Facebook-grupper i offisiell kapasitet? Tror han at han er morsom eller er han bare ekstremt barnslig?

PenisMarkedsføring

Vil du beefe eller, penis er jo lættis

penis123

det er fordi penis

Eir

At Helsestasjonen for ungdom og studentar skal flytta? No må du gå heile vegen til Moer Helsehus... (er btw også stengt i veke 50)

Eir

(skulle vere anonym der ja, rip privatsaker og sånt)

Thea øvregaard

Og DER gikk startskuddet for vinterdepresjonen.

Snakkes i Mars

Real spam

RealTek, jeg går på 5 året, er det ikke andre studenter det er bedre å nå ut til at det er forkurs i matte, kjemi og biologi? Jeg vet jeg ikke har A i alle fag, men skulle gjerne sett meg fornøyd med fag jeg hadde for 3-4 år siden

midtside-rips

samfunnsstyret og NU sanker smårips?

bærplukker

ja ripsen er jo i sesong på sommeren, så kanskje lite av det i skogen nå

Dogger

Ja, det e ikke mye smårips i skogen før tida. Men heldig er det, da kan vi dogge i fred

Snurt journalist

Vil anbefale Tuntreets korrekturavdeling å benytte seg av Google, et fantastisk oppslagsverk, før de går i gang med å erstatte meningsfulle ord som “nasjonsbygging” med tulleord som “nasjonalbygning”, i artikkeloverskrifter.

Norsk Dyslesexy Forbund

Vanskelig å læs korektur når de alle lid av dyslesexy

GF er gøy

Den presentasjonen var det beste argumentet FOR at valgmennda skal begynne å innstille på kandidater til GF

Stjernekamp

Stjernekamp 2 prikker ble for vanskelig i siste utgaven av Tuntreet. Måtte gi opp kampen, hjelp 2 stakkars studenter i nød!